

Arxiu històric FUNDACIÓ JAUME BOFILL

L'escoltisme a Catalunya

Raimon Bonal

FEBRER 1976

FUNDACIÓ
Fundació
JAUME
Jaume
BOFILL
Bofill

(1.5 juny del 1976)

L'ESCOLTISME A CATALUNYA (informe absolutament confidencial)

(informe absolutament confidencial)

Ja fa dies va ésser fet el projecte d'un estudi sobre l'escoltisme a Catalunya. La idea que promovia això anava dirigida a tenir una ^{noió} idea de "què s'en ha fet de la gent que havia fet escoltisme a Catalunya després de la guerra".

Es volia, per via d'interviú, penetrar en l'interior d'aquestes persones i, inclosa a risc de no trobar acolliment, es volia conèixer les línies més importants del seu pensament. El defecte era que es disposava de poc temps i que la pressura en què havia d'ésser realitzat, modificués qualitativament massa les dades d'un problema que, per a ésser ben conegut, es temia que requeries més temps i una mostra més extensa.

Això importava poc: el que interessava era començar un treball que s'andevinava interessant i que qui sap si es podria continuar en un plaç més o menys llunyà.

El treball ha estat realitzat en un plaç de dos mesos i mig i aquí en lliurem un petit informe i les primeres impressions que s'en desprenen.

Els passos que s'han donat han estat els següents:

1. Confecció d'unes llistes per dirigents o exdirigents de l'escoltisme. Els que proporcionaren aquestes llistes foren: Jordi Porta, Jordi Costa, ^{Rosa} Maria Carrasco, Josep Martorell, Lidia Bargalló, Neus Sanmartí i Teresa Fort. La llista de la Teresa Fort va arribar amb un cert retràs i és per a aquest motiu que no va entrar a formar part del col·lectiu sobre el que es va escollir la mostra.

Amb aquestes llistes, es va confeccionar la definitiva. Heus aquí els noms de les persones susceptibles de formar part de la nostra mostra:

de Barcelona-ciutat

Homes

1. Narcís Ametller	17. Xavier Romeu	33. Joan Flo
2. Josep Amat	18. Guillem Romou	34. Marc Garreta
3. Josep Calvo	19. Oriol Nogués	35. Jordi Cuxart
4. Rafael Carreras	20. Oriol Ruiz	36. Pere Cuxart
5. Juli Vela	21. Jordi Canal	37. Joan Anton Turell
6. Ernest Sorra	22. Francesc Maristany	38. Jordi Figueras
7. Josep M ^e Portell	23. Enric Vilà	39. Josep M ^e Figueras
8. Bertomeu Pala	24. Jaume Cendra	40. Xavier Oller
9. Francesc Tur	25. Josep M ^e Veggara	41. Joaquim Prats
10. Ramon BOSSA	26. Joaquim Ros	42. Joan Margarit
11. Enric Carreras	27. Joan Monturiol	43. Josep Anton Codina
12. Eimard Coll	28. Eugeni Giralt	44. Jaume Olivá
13. Natasa Sans	29. Rafael Bosch	45. Jordi Boldó
14. Claudi Romeu	30. Josep M ^e Caralt	46. Alfons Mafanés
15. Antoni Bassó	31. Enric Soria	47. Mariubi Argenti
16. Albert Ricart	32. Josep M ^e Gasch	48. Esteve Garayoa

49. Jordi Montserrat
50. Joan Clos
51. Ernest Ramos

52. Josep Me Felius
53. Miquel Portell
54. Joan Antón Coma
55. Enrique Redondo

56. Josep Vallespi
57. Jaume Martí
58. Gil Bombardó

Dones

1. Clara Serra
2. Tecla Riera
3. Maria Figueras
4. Pilar Codina
5. Pilar Arbós
6. Me Dolors Giralt
7. Roser Jarque
8. Roser Pujol
9. Marta Bargalló
10. Me Angels Anglada
11. Mariona Hernández
12. Roser Rifà
13. Assumpta Lluch
14. Loli Gausset
15. Me Dolors Blanch
16. Conxita Bueso
17. Montserrat Vallbé
18. Esperança Xutglar
19. Avelina Tardiu
20. Pilar Figueras
21. Marta Planas
22. Me Assumpta Cendra
23. Roser Busquets
24. Gloria Prat
25. Victoria Vila
26. Pepa Martínez
27. Carme Cambús
28. Eulàlia Cuxart
29. Montserrat Pagés

30. Me Meroé Pagés
31. Me Antonia Figueras
32. Josefina Solé
33. Montserrat Dudero
34. Nuria Fortuny
35. Anna Fortuny
36. Neus Sayol
37. Mariona Ribalta
38. Marta Ribalta
39. Teresa Tomàs
40. Montserrat Tomàs
41. Elena Bosch
42. Pilar Serra
43. Eulàlia Izard
44. Alicia Arrufat
45. Teresa Nogué
46. Joana Cluselles
47. Amèlia Cluselles
48. Neus Grau
49. Alegria Arolas
50. Montserrat Molina
51. Eulàlia Cuscà
52. M^{ria} Carreras
53. Elisabet Carbonell
54. Anna Quer
55. Joana Fuentes
56. Angels Muntasell

57. Montserrat Riera
58. Anna Rexach
59. Isabel Rueda
60. Elena Rueda
61. Maria Villanueva
62. Lidia Bargalló
63. Edelmira Domènech
64. Carme Costa
65. Maria Párraga
66. Me Gràcia Bozzo
67. Me Rosa Seix
68. Conxita Boix
69. Me Teresa Elies
70. Esperança Sans
71. Teresa Fort
72. Pilar Coromines
73. Conxita Graells
74. Rosa Carrió
75. Maria Riera
76. Nuria Illas
77. Cristina Alaban
78. Montserrat Camp
79. Carme Castany
80. Me Teresa Feliu
81. Antònia Llinàs
82. Menchu Mengual
83. M^{ria} Oliu
84. Lluïsa Romero
85. Carme Sagret

de fora de Barcelona

Homes

1. Jaume Sala (Granollers)
2. Josep Me Castellví (Mataró)
3. Saleta (Mataró)
4. Francesc Serra (Manresa)
5. Ignasi Serracanta (Mataró)
6. Onofre Boqués (Manresa)

7. Josep Pou (Terrassa)
8. Oriol Cardús (Terrassa)
9. Toni Planas (Terrassa)
10. Josep Vila (Sabadell)
11. Antoni Terrassa (Sabadell)
12-13 dos de Sabadell. Es desconeix el nom.

14. Josep Marqués (Girona)
15. Josep Gil (Girona)
16. Pere X. Soler (Girona)
17. Ricard Masó (Girona)
18. Anton Domínech (Girona)
19. Josep Gibert (Girona)
20. Hipòlit Cavaldà (Vic)
21. Jordi Planas (Balsareny)
22. Tomàs Costa (Olot)

Dones

1. Teresa Canal (Terrassa)
2. Maria Artigues (Terrassa)
3. Roser Batalló (Hospitalet)
4. Carmela López (Terrassa)
5. Núria Ollé (Terrassa)
6. Montserrat Nolis (Badalona)
7. Carme Crous (Sabadell)
8. Núria Ribell (Sabadell)
9. Assumpta Artigues (Sabadell)
10. Alba Serra (Manresa)
11. Carme Feu (Manresa)
12. Montserrat Bozzo (Manresa)
13. Angels Serra (Manresa)
14. Teresa Ollé (Igualada)
15. Rosa Mª Pont (Igualada)
16. Rita Vila (Igualada)
17. Mª Carme Llobet (Granollers)
18. Dolors Ventura (Granollers)
19. Maria Cardellach (Terrassa)
20. Rosa Mª Cases (Manresa)
21. Mª Pilar Nicolau (Badalona)
22. Teresa Noguera (Vic)
23. Elena Bosch (Sant Cugat)
24. Elen Alvarado (Lleida)
25. Anna Mª Hermoso (Lleida)
26. Francina Guasch (Valls)
27. Maria Serra (Sant Feliu Guíxols)
28. Margarida Sunyer (La Bisbal)
29. Montserrat Sivill (Vilanova-Geltrú)
30. Montserrat Baig (Vilanova-Geltrú)
31. Immaculada Cid (Tortosa)
32. Mª Carme Valls (Lleida)
33. Montserrat Pelegrí (Lleida)
34. Montserrat Riuró (Girona)
35. Anna Mª Gardella (Figueras)
36. Conxita Blanc (Olot)
37. Nuri Riera (La Bisbal)
38. Rosa Mas (Santa Coloma Farnés)
39. Josefina Tubau (Ripoll)
40. Maria Camprubi (Sant Feliu Llobregat)
41. Maria Piqué (Viladecans)
42. Carolina Orriols (Vilanova-Geltrú)
43. Carme Panyella (Sitges)
44. Teresa Solà (Vic)
45. Leonila Boixader (Berga)
46. Angels Simó (Martorell)
47. Isabel Mayor (Martorell)
48. Elena Gutarra (Calella de la Costa)
49. Emilia Fenollosa (Molins de Rei)
50. Mª Teresa Elias (El Bruc)
51. Assumpta Biosca (Vilafranca)
52. Montserrat León-Tiana
53. Eugenia Juanola (Manlleu)
54. Montserrat Callís (Manlleu)
55. Mª Dolors Delclòs (Figueras)
56. Rosa Mª Tubert (Banyoles)
57. Carme Vila (Banyoles)
58. Margarida Riuró (Girona)
59. Mª Teresa Roca (Malgrat)
60. Maria Roset (Calella de la Costa)
61. Ramona Roura (Sant Pol)
62. Paquita Serrano (Malgrat)
63. Meroé Soler (Olot)
64. Roser Plana (Banyoles)
65. Carme Padrosa (Olot)
66. Gloria Matas (Blanes)

67. Carme Fabrellas (La Bisbal)	74. Carme Carbó (Salt)
68. Rosa M ^a Costa (Olot)	75. Conxita Domingo (Tàrraga)
69. Carme Pujol (La Bisbal)	76. Montserrat Grimaó (Sant Cugat)
70. Nuria Riera (La Bisbal)	77. M ^a Carme Mas (Tarragona)
71. Margarida de Blas (Sant Feliu Guíxols)	78. M ^a Dolores Pelegrí (Lleida)
72. M ^a Pilar Boncompagni (Sant Joan Despí)	79. Montserrat Ripoll (Tàrraga)
73. M ^a Carme Calderer (Berga)	80. Montserrat Roca (Palau d'Anglada)

2^a/Per a treure'n una mostra evidentment es va acudir a un sistema aleatori, segons el principi que calia donar les mateixes oportunitats a totes les persones de la llista. Però, per altra banda, aquesta mostra hauria d'acomplir una estratificació mínima. Els requisits d'aquesta estratificació serien: guardar una proporcionalitat del 50 % de persones de Barcelona i el 50 % de persones de fora de Barcelona. Per altra banda, quant al sexe, s'observaria una proporcionalitat arreu de 60 % d'homes i 40 % de dones.

Com que el temps de què es disposava era mínim, es va decidir, en principi, que s'interrogaria només a 25 persones. Més tard, però, semblà que es podria ampliar la mostra fins a 40 persones.

Una condició que s'havia demanat als que confeccionaven les llistes era de què aquestes persones tinguessin actualment entre 25 i 40 anys i que en aquests moments no fossin actius dintre l'escultisme.

La mostra, així com fou concebuda, tindria la repartició següent: (incluint-hi la primera mostra i la seva ampliació posterior)

	Barcelona	Fora de Barcelona	Total
Homes	12	12	24
Dones	8	8	16
Total	20	20	40

3^a/La nostra mostra venia definitivament integrada per les persones que segueixen. (Aquí hi posem l'adreça i la cota convencional que fem constar a l'encapçalament de cada un dels intervisus).

BARCELONA

- 1 A Pilar Arbós de Dalmau - València, 203 - Tlf. 2540191
- 2 A Roser Busquets - Camposol, 11 - Tlf. 3574125
- 3 A Juli Vela - San Joan de Lasalle, 7 - Tlf. 2477378
- 4 A Victòria Vila - Fàbregas, 37, 8^a - Esplugas de Llobregat
- 5 A Núria Fortuny - Sugrañes, 22
- 6 A Pilar Serra - Duero, 6, 2^a - Tlf. 3575381
- 7 A Jordi Canal - Aribau, 280, 5^a 3^a - Tlf. 2179100
- 8 A Francesc Maristany - Alfons Sala, 4 - Tlf. 2740390 - Sant Cugat del Vallés
- 9 A Enric Vilà - Tres Llits, 4 - Tlf. 2218352
- 10 A Joan Flo - Còrroega, 425 - Tlf. 2586751
11. A Marc Garreta - La Granada, 25, 6^a 1^a - Tlf. 2277630

- 12 A Jordi Cuxart - Balma, 448 - Tlf.2110698
- 13 A Joan Anton Turell - Muntaner, 208, 4º 2º - Tlf.2186077
- 14 A Maria Pírraga - Encarnació, 68, atº 1º - Tlf.2145107
- 1 C Jaume Martí - Corvantes, 6 - Tlf.2223701
- 2 C Enric Soria - Boqueria, 10, 1º 2º - Tlf.2211948
- 3 C Oriol Nogués - Angel Marqués, 8 - Tlf.2295067
- 4 C Enric Carreras - Bori i Fontestà, 14 - Tlf.2396265
- 5 C Mª Antònia Figueras - Camèlias, 83 - Tlf.2149264
- 6 C Mª Marçó Pagés - Travessera de Dalt, 34, 4º 1º - Tlf.2271136

FORA DE BARCELONA

- 1 B Mª Angels Serra - Bruoh, 71 - Tlf.8737123 - Manresa
- 2 B Jaume Sala - Manresa, 12 - Granollers
- 3 B Josep Mª Castellví - Josep Montserrat, 18 - Tlf.3961829 - Mataró
- 4 B Ignasi Serracanta - Barcelona, 12-14 - Tlf.3961454 - Mataró
- 5 B Ricard Masó - Av.Jaume I, 84 - Tlf. 972/203220 - Girona
- 6 B Hipòlit Cavaldà - Gallista s/n - Tlf.2894089 - Vic
- 7 B Jordi Cerbera Galleml - Duc Victòria, 5 - Tlf.8921773 - Vilafranca
- 8 B Salvador Minobis - Rodeja s/n - Tlf.972/243103 - Figueres
- 9 B Montserrat Calís - Vístor Pradera, 13 - Tlf.113 - Manlleu
- 10 B Ramona Roura - Tobella, 2 - Tlf.154 - Sant Pol de Mar
- 11 B Rosa Mª Costa de Danés - Vayreda, 6 - Tlf.972/260097 - Olot
- 12 B Mª Carme Mas - Real, 5 - Tlf.977/202603 - Tarragona
- 1 D Josep Marqués - Força, 2 - Tlf.972/201494 - Girona
- 2 D Antón Domènech - Escolapias, 2 - Tlf.972/205202 - Girona
- 3 D Francesc Serra - Manresa (està a Barcelona: Tlf.2228741
- 4 D Josep Vila Tatché - Papa Pío XI, 126, atº - Tlf.2963656 - Sabadell
- 5 D Antoni Tormens Ribas - San Ougat, 48 - Tlf.2953529 - Sabadell
- 6 D Teresa Canal - Catra. Montcada, 155, 2º - Tlf.2983159 - Terrassa
- 7 D Mª Dolores Delolós - San Pablo, 37 - Tlf.972/241886 - Figueres
- 8 D Gloria Matas - Gral Martínez Anido, 21 - Tlf.972/330202 - Blanes

4º/En realitat, degut a imponderables, ens han fallat els intervis següents:

Joan Flo, Jordi Cuxart i Jaume Martí de Barcelona i
 Enric Sala de Granollers i Antón Domènech de Girona.

Les causes foren: manca de temps i impossibilitat de localització malgrat els repetits intents de connectar-hi per carta o per telèfon. Cal afegir-hi que, en alguns casos, ni les cartes van trobar resposta, el que revela un cert sentit d'irresponsabilitat.

En definitiva, doncs, la nostra mostra quedà limitada a la que es consigna al quadre que segueix:

	Barcelona	Fora de Barcelona	Total
Homes	9	10	19
Dones	8	8	16
Total	17	18	35

Així, doncs, efectivament, les proporcions venien també lleugerament canviades: es preguntaria 48'57 % persones de Barcelona i 51'42 % de fora de Barcelona i, en quant al sexe, 54'28 % d'homes i 45'71 % de dones.

5º/El contingut dels entrevins vénen consignats en aquest guió. La numeració correspon també correlativament als nombres que es troben en els texts del entrevins:

Dades personals

Edat

Professió actual i diverses professions realitzades

Estat civil. El o la consort havia pertanyut a l'escoltisme?

Nombre de fills

Quines etapes han seguit a l'escoltisme? Quins anys? Heu estat cap? Quines etapes?

Postura política

1. Quina crítica podeu fer al sistema capitalista (com a sistema econòmic)?

2. Quin sistema de govern creieu ideal a Espanya? Per què?

3. Com veieu el problema de l'ensenyança? (Especifiqueu-ho per sectors d'ensenyament)

4. Fora de la vostra activitat professional, en teniu alguna altra cívica, educativa, social, política, etc.? (concreteu-ho)

5. Què us motiva a realitzar aquesta acció?

6. Fruit de la vostra experiència, com creieu que cal treballar pel país?

7. Sou optimista de cara al futur? En què? Per què?

8. Creieu que el català, com a llengua i com a poble, té arrels populars?

Postura religiosa

1. Sou creient? Què us motiva o us aparta de la fe?

2. Esteu integrat a alguna comunitat de fe o equip de reflexió en la fe?

3. Com veieu el problema estructural de l'Església?

L'escoltisme ahir i avui

1. Quins elements de l'educació escolta han estat vàlids per a la vostra vida actual?

2. Quines crítiques podríeu fer a l'educació rebuda a l'escoltisme?

3. Teniu la impressió que la gent del vostre temps pensa com vós o que sou una veu discordant?

4. Aconsellariu als vostres fills d'integrar-se a l'escoltisme? Per què?

5. Quin judici us mereix l'escoltisme actual?

6º/Com a autocrítica es pot dir que hi ha un interrogant que, sense trobar una resposta adient, no pot, de cap manera, donar un suport científic a aquest treball. Això ho dic ara, abans de lliurar-ne l'elaboració, pel perill que pot venir del fet de considerar aquest treball com a veritablement sociològic. Aquest interrogant, el constitueix més aviat un treball periodístic. És el següent:

Amb quina base s'han donat les llistes de les que s'en ha extret la mostra? Es tracta de les persones més significades a l'escoltisme d'aleshores o són simplement aquelles persones que, perquè hom s'hi ha freqüentat posteriorment, hom encara s'acorda?

Personalment, no estic en mesura de donar una resposta.

- 6.....Esperit de servei
- 5.....Companyerisme i amistat
- 3.....Austeritat, duresa i disciplina
- 3.....Esperit de diàleg obert i generós
- 3.....Valor de les petites coses i de la persona
- 2.....L'aprofundiment de problemàtiques
- 2.....Treure la noia de casa i fer-ne una persona
- 2.....Tenir en compte els altres
- 1.....Alliberar de l'opressió urbana
- 1.....Valoració de l'educació
- 1.....Contacte amb la nova generació
- 1.....Educació de cara a la pàtria

19. Contravalors educatius de la formació escolta (posats per ordre de citacions)

<u>Nombre</u>	<u>Contravalor</u>
6.....	Patir d'un cert feixisme militaritzant, com la societat d'aleshores.
6.....	Massa infantilisme. Només feia coses maques; però res de profund ni en el camp de la fe, de la política o del social
5.....	Era absorbent, exclusivista i acaparador
4.....	Manca de feminitat a les noies: en feia cavallots
3.....	Es un moviment que depèn dels caps; no sempre són el que haurien d'ésser
3.....	Pertanyia exclusivament a una classe social alta
3.....	Excessivament clerical. Els valors de mossèn Batlle eren molt personals
2.....	Donava massa consciència de superioritat: són els millors
1.....	Excessiva preponderància de l'educació personal per damunt de la social
1.....	Massa poc sentit de la realitat
1.....	No anava pas bé a certs nivells molt enlairats de la societat
1.....	Es un moviment educatiu frustrat

8º/ En línees molt generals, podem donar les conclusions següents:

- 1º/14'3 % de les persones de la mostra, quant a l'edat o estaven per sobre dels 40 anys o en tenien menys de 25. Això vol dir que no complien pas els requisits de la nostra mostra.
- 2º/Si la professió és un determinant de la classe social d'una persona entre d'altres factors, hem de dir que el col·lectiu entrevistat forma part d'una classe social alta o mitja alta, sense la més mínima excepció.
- 3º/Quant a l'estat civil, el 68 % de les persones casades ho són amb un consort que també va pertànyer a l'escoltisme.
- 4º/Dels entrevistats, 17'1 % han fet molt poc escoltisme i 8'6 % quasi gens. Quant a l'època històrica, la nostra mostra havia d'interviuar les persones que havien estat actives entre el 1940 i el 1955. Només 31'42 % de la nostra mostra, quasi una tercera part, aconsegueix amb exactitud aquest requisit. Generalment, les persones entrevistades han fet escoltisme posteriorment al 1960: 77'14 %.

5º/Sobre la qüestió política, al costat d'una majoria de persones que manifestament s'han format una idea de l'economia, de la política i de l'ensenyament, hi ha una àmplia terçera part, 37'14 % de persones que actualment no porten cap mena d'activitat extraprofessional, afegint-hi, a més a més, un 5'71 % que no saben raonar el seu compromís. Això expressa una certa contradicció, típica en les classes altes o, com es feia constar també en els interviews, típica de la gent instal·lada en una societat que no entenen, però a la que s'hi conformen.

6º/El mateix passa amb la qüestió religiosa: al costat d'un 68'57 % de persones que tenen una fe profunda i d'un 22'65 % que, creient, es desfan en distincions i en matitzacions, hi ha un 62'85 % que no estan pas integrats en cap equip de reflexió ni amb cap compromís de tipus religiós.

7º/El 60 % de les persones entrevistades, o no aconsellarien els seus fills d'integrar-se a l'escoltisme o matitzen molt la seva resposta. Potser l'experiència va deixar un cert regust o la confiança en l'escoltisme actual deixa molt que desitjar. De fet, quasi la meitat de les persones de la mostra o tenen molt a dir sobre l'escoltisme que es fa actualment o el refusen totalment.

8º/De l'examen qualitatiu de les aportacions positives i negatives de l'educació escolta, es desprén el següent: Hi ha 14 aportacions positives i 12 negatives. Entre les positives tenen especial relleu les puntualitzacions que es refereixen a la persona (73'54 % de les indicacions fetes). La resta, fan més aviat referència al moviment com a tal o a elements exteriors que no afecten a l'educació mateixa de l'individu.

Amb les negatives passa exactament la inversa: les crítiques més abundants fan referència a judicis negatius del mateix moviment o a problemes externs a la persona.

Això semblaria indicar i confirmar el que tantes vegades es llegeix a les respostes: que la gent està d'acord amb el sistema pedagògic de l'escoltisme; però que s'hi descobreixen certs defectes d'estructura que es consideren veritablement criticables.

9º/Com a suggerència per a una possible continuació d'aquest treball, valdria la pena de fer un incís en profunditat en el que en podríem dir la massa de l'escoltisme. Es a dir, valdria la pena de fer un esforç de poguer arribar a les persones que, havent format part del moviment, no n'ha quedat cap record significat. Crec que un camí d'arribar-hi seria la confecció d'una llista partint de la gent coneguda i bastant més exhaustiva que de la que s'ha extret aquesta mostra. Això requereix una certa preparació que donaria garanties de fiabilitat científica a l'informe present. Es per aquest motiu que no ens ha semblat oportú de portar més lluny l'anàlisi d'aquesta informació. El dubte de la seva validesa científica és un terrible condicionant a l'estímul d'una recerca més depurada.

D'edat 35 anys, actualment director de una sucursal bancària, casat amb una noia que havia estat aklala dintre l'escultisme. Actualment té tres fills. Ha estat sis anys empleat de banca i dos anys cap de ventes. Fa poc temps que és director d'aquesta sucursal. Dintre l'escultisme, ha estat de minyó fins el clan els anys 1951 al 1965. Ha estat cap de patrulla, cap de secció, adjunt de la demarcació de la branca minyons del bisbat de Vic i finalment guia investit.

.....

1. El sistema capitalis no és bo; però jo n'en adono que tots els altres sistemes són capitalismes disfrazats. Aleshores, pràcticament, no tinc opinió en aquest camp.
2. De sistema de govern nosaltres només n'hem viscut un. Els altres, ens l'han explicat. Jo opino, en funció dels meus coneixements, que el millor sistema de govern seria aquí una democràcia orgànica; però de de bo de bo. Això suposa eleccions lliures. Seria interessant també que existís una confederació regional per a defensa de les minories ètniques.
3. L'ensenyança oficial està desfasada. Van a justificar un sou; però sembla que no tenen cap inquietud pedagògica. L'ensenyança privada és un fenomenal negoci; encara que de més en més deixa ésser-ho. L'ensenyança d'Església pateix d'un exclussivisme en favor de la mateixa Església. Ha quedat completament aillada. Està completament apartada de la realitat. En aquest camp de l'ensenyança tinc verdadera fe en l'escola de pare de pedagogia activa.
4. Anteriorment, havia participat i iniciat una escola de pare de pedagogia activa, havia estat president de Joventuts Musicals i Secretari del Secretariat de Corals Infantils. Actualment, sóc vicepresident d'una escola de pares de pedagogia activa.
5. La raó de la meua acció cal cercar-la en l'expressió següent: "si diem país, com l'hem de dir aquest país". Crec en el valor de la gent i en la col.laboració amb tasques col.lectives.
6. Com ha d'ésser la lluita personal per a millorar el país? No ho sé. Jo només crec amb les coses que toques i ésser-hi present.
7. Són més aviat pessimiste. Aguantar per pabrots és un verdader problema. Tenim un règim de por que no convida pas a optimismes.
8. Hi ha llocs que encara el català és la llèngua del poble. A l'àrea metropolitana és més difícil de dir-ho. Entenguent per poble la gent que hi viu. Aquest sistema de barris d'immigrats, és una tàctica clau per a crear problemes de marginats de cara al català. També constato que, a nivell d'empresa, no es fa completament res. No hi ha cap esforç que pugui ajudar a l'essimilació d'aquesta gent.

.....

1. Sí, sóc creient, gràcies a l'educació religiosa rebuda a l'escultisme.
2. En aquest moments, a nivell de fe, no estic en res.
3. La tensió intraeclesial, com que no la veig pro clara, no m'he ficat en res. Crec que som a un temps de criba.

.....

1. Vaig aprendre, sobretot, l'esperit de servei. Fer coses pensant amb els altres.
2. No en puc fer, honestament, cap de crítica a l'educació escolta.
3. Jo veig una cosa: sempre que es fan activitats hi ha escoltes. No sé si la gent del meu temps pensa com jo.

4. No sé com està això de l'escoltisme actualment. S'en senten moltes versions. De totes maneres, en principi, certament aconsellaria als meus fills de ficar-s'hi. De fet, diguin el que diguin, encara no hi ha res més.

5. Crec que l'escoltisme actual certament encara marxa; però la veritat és que no ho és. Les activitats que es fan ara són molt diferents d'aleshores. S'ha introduït el sistema mixte de nois i noies. Tot això és completament nou.

D'edat 40 anys, professionalment és administratiu a l'empresa de casa seva. Casat amb una noia que també havia format part del moviment escolta i té actualment dos fills. Va practicar l'escoltisme dels anys 1961-1971 essent l'iniciador d'un clan a una parròquia on en fou el cap i posteriorment havent pertenescut a uns equips de branca, on fou també cap d'agrupament.

.....

1. El valor més important del capitalisme, si ho és, consisteix en oferir una gran possibilitat de llibertat personal.

Com a contravalor més greu és que l'únic mòvil que té és el poder, sobretot el poder econòmic. Això fa que el capitalisme no tingui en compte els mitjans i fatalment s'acaba amb l'explotació.

2. L'únic sistema de govern potable és el que tingui pugui representar veritablement el poble. Quin sistema és el que reuneix més aquesta condició? No ho sé. La solució tècnica no la veig tan clara.

Aquesta condició ve exigida pel fet que, si no és així, el govern sempre acabarà amb l'explotació.

3. L'ensenyança pública té evidentment l'aventatge econòmic; però presenta molts inconvenients: excés nombre d'alumnes que fa que els mestres no hi arribin. No ensenya tampoc a desenrotllar cap facultat, és a dir, el que sura és que suraria en un altre context. La tara més greu d'aquesta ensenyança és que ve poderosament condicionada pel sistema.

L'ensenyança privada té el defecte de què ha d'ésser classista per força, perquè juga amb uns condicionaments econòmics impressionants. Crec que és un tipus d'ensenyança que no dona una visió real del món pel fet del seu classisme.

L'ensenyança d'Església dona una visió de societat cristiana que actualment ja no ho és. Per tant, també peca d'irrealisme i de manca d'ajustament als fets.

4. Formo part de l'associació de pares d'escola. A part això, hem muntat una cosa sota el patrocini de caritat: es tracta d'una oficina d'assessorament en molts capítols. Fa dos anys que funciona i va encaminada de cara a la promoció de les persones. Intenta facilitar a la gent els recursos col·lectius. Hi treballen dues assistents socials de manera permanent. Els capítols més importants i més freqüentats són: escoles, laboral i assistencial.

5. La idea sorgí de què hi havia gent amb necessitats i que no eren capaços de valdre's per si mateixos. Nosaltres vèiem que només es tapaven forats. A través de la nostra organització la gent aprèn a descobrir que ells poden fer alguna cosa.

6. Crec que l'acció clandestina és la única possible. De totes maneres, aquesta acció es pot tapar amb plataformes legals. El problema és que al nostre país no hi ha més alternativa que posar-se a l'ombra de l'oficialitat o acollir-se sota el patrocini de l'Església.

7. No sóc massa optimista per vèries raons. No hi ha canals d'actuació, manquen institucions intermitges on enquadrar-s'hi la gent, no hi ha possibilitats d'acollir disparitats d'opinió...

8. Crec que fora dels llocs més industrials, el català continua essent la llengua del poble.

.....

1. Sóc creient. Les motivacions les hauria de pensar. Es fruit d'un procés personal.

2. Sóc membre parroquial activament. Formo part d'un grup de catequesi d'adults.

3. Davant les dues Eglésies, constato un confusionisme que portarà certament a una clari-ficació. Potser una desfeta? Jo parlaria més pròpiament "d'expurgada".

.....

1. No saps a quin punt atribuir-ho tot a l'escoltisme. Crec que el més important que m'ha donat l'escoltisme és l'aprofondiment de problemàtiques. Hi ha potser un altre camí per a arribar aquí? El desconec, en totcas.

2. A l'escoltisme, pràcticament no vaig pas fer personalment una etapa educativa. No puc fer-ne cap crítica. Pràcticament, per a mi, va ésser sobretot la maduració a través d'anar fent accions educatives de cara als altres. El fet de tenir que pensar i repensar constantment opcions que hem de prendre, també és formatiu per a tu mateix. Crec que l'escoltisme, al nostre temps donava excessiva preponderància a l'educació personal per sobre de la social. Més tard, cal reconèixer que evolucionar molt.

3. Si la gent del meu temps pensa igual que jo? Sincerament, hi ha de tot. N'hi ha que encara t'hi senten identificat i d'altres que sembla extrany l'evolució que han fet.

4. Soc contrari a aconsellar res als meus fills. Crec que és una cosa que ells mateixos han de descobrir.

5. He seguit certament el canvi de l'escoltisme perquè encara fa menys d'un any encara era cap d'agrupament.

L'escoltisme abans havia trobat certament un camí. Sobretot perquè aquells temps comptava amb uns líders que es plantejaven molts problemes.

Actualment, l'escoltisme ha deixat d'ésser una resposta; però ha estat certament una evolució d'allò. S'ha anat acomodant. Actualment, ja no hi ha els mateixos plantejaments d'abans i aquells líders ja no hi són. Jo crec que havia d'evolucionar certament.

D'edat 26 anys, actualment professora de francès i mestra de català, ha exercit les professions de puericultora i mestra. Casada amb un home que no va pertànyer a l'escoltisme i actualment té un fill.

Dintre l'escoltisme, ha seguit les tres etapes de daina, xxi noia guia i guia, els anys 1957-1967.

Ha estat Baloo, Baguera, Akela, cap de garba i ha pertenescut a l'equip de la branca llobatons.

.....

1. El sistema capitalista, mai és bo. N'hi ha uns que tenen molt i són pocs. Només són uns quants. I el fet és que només es mouen pel seu interès. Aleshores resulta que s'ho queden tot i és una propietat que no queda repartida.

2. El millor sistema de govern no és pas certament la dictadura. Crec que el millor és la democràcia que respecta l'opinió de tots i tothom pot dir la seva.

3. L'ensenyança està malament. I això malgrat que ara es fan més coses. De totes maneres, no s'en fan tantes com diuen.

El fet és que manquen escoles. Crec que amb la Nova Llei la cosa pot estar bé; però em fa por que serà més de paraula que de fets.

Hi ha escoles que certament marxen molt bé. La dificultat és que no s'està preparat per a moltes coses (per exemple, molt bé està el fer servir fitxes pedagògiques; però el fet és que s'han de saber fer servir). Hi ha una impreparació total dels mestres. Es diu que ens posem al dia; però de fet no hi som pas al dia.

L'ensenyança pública és la que hauria d'ésser perquè, en principi, és la gratuïta.

L'ensenyança privada existeix perquè el fet és que manquen escoles i ve a fer una certa suplència; però hauria d'ésser subvencionada.

L'ensenyança d'Església crec que és mancada d'actualitat. Després de la guerra, van fer una suplència; però ara no tenen raó d'ésser. Han estat llarg temps posant personal impreparat. Aleshores, donava la sensació que eren un pur negoci.

4. Actualment dono classes per correspondència de català. Participo en les activitats del Centre Parroquial d'aquí que són de tipus cultural i recreatiu: formació de pares, cultura religiosa o catequesi, teatre infantil, campionats de tot.

5. A mi m'estira a treballar el fet del català, perquè crec que l'hem de parlar i fer conèixer. Es tracta de millorar-lo en la mesura del possible. En el Centre crec que es pot fer bastanta cosa. Ara més que abans (això de totes maneres va lligat a la persona del rector que hi hagi en aquests moments).

6. Jo crec absolutament que s'ha de donar un rendiment de cara al país. La manera de fer-ho és difícil. Si ho fas obertament, hi ha moltes coses que no es poden fer. Si ho fas clandestinament, hi ha el perill de tenir-ho que deixar tot i, després, no es veu tampoc el fruit.

7. No sóc pessimista ni optimista. Hi ha moments de tot i depèn molt dels problemes.

8. Crec que veritablement el català és encara la llengua del poble.

.....

1. Sí, sóc creient. Hi vaig néixer. Però, ademés, en tinc consciència. Els pares i la gent que m'ha envoltat, m'han ajudat molt a tenir-ne consciència.

2. De moment, només hem participat a unes setmanes d'estudi. D'allà va sortir la idea de fer una comunitat. Hi volem entrar. Ens interessa molt.

3. El confusionisme és natural. Per a molta gent, això és desconcertant. Jo sóc molt optimista en aquest aspecte. Crec que, en definitiva, s'arribarà a un nivellament. Crec que la situació actual va molt bé per a clarificar.

.....

1. Hi ha moltes coses a considerar en l'educació escolta. Per exemple, l'aspecte diversió, o el fet d'haver estat dirigent. Això t'exigeix.

El companyerisme ha estat molt positiu. He trobat sincera amistat.

M'ha servit moltíssim l'educació rebuda de cara a la pàtria.

Crec, finalment, que he après a treballar pels altres, fora del meu treball normal. I, sobretot, treballar-hi desinteressadament.

2. Jo sempre vaig tenir unes caps que valien molt. Ho recordo com una etapa molt bona de la meua vida. No tinc res a dir sobre l'educació escolta. I quan s'acusa a l'escoltisme femení de què en feia cavallots, no era l'educació escolta que en feia cavallots, sinó que les mateixes noies, pel fet de pertànyer a l'escoltisme, es feien cavallots.
3. No sé dir si la gent del meu temps pensa igual que jo. Els que ens hem vist després, han canviat molt tan religiosament com des del punt de vista escolta. Jo no sé si són francs. No estic en la mesura de fer un procés d'intenció. De fet, enyoren aquella educació escolta; però han deixat les pràctiques religioses i tot el que havien rebut.
4. Si els hi ha de fer el mateix profit que a mi, certament aconsellaria als meus fills d'integrar-se a l'escoltisme. Ho feria certament a l'acte. Però el que passa, és que certament, no sé com està. Hi ha molts enrenous ara. Crec que, abans, hi havia una diferència molt marcada entre l'escoltisme i l'escola. A l'escoltisme hi feies coses que a l'escola no feies. Avui dia, en una escola de pedagogia activa, per exemple, els nens fan moltes coses que abans eren patrimoni exclusiu del moviment. Això fa que ha d'ésser difícil ésser cap a l'escoltisme actualment. Es constata una diferència entre els llobatons d'una escola pedagògicament bona i els d'altres escoles. Els primers, sempre et diran que això ja ho fan al col·legi. Crec que el principal de l'escoltisme és l'atractiu que pot presentar. Ara es fa més difícil trobar aquest atractiu.
5. No sé si es pot fer un escoltisme que estigui més adaptat al món d'ara. La televisió, l'ambient, els diners són nous condicionants a una pedagogia vertaderament escolta. Jo penso això; però no el conec l'escoltisme actual. La coeducació, per exemple, és una sistema nou. Però en desconec els seus fruits.

D'edat 35 anys, de professió industrial de mobles, havent sempre treballat en aquest camp, casat amb una noia que no havia pertenescut a l'escoltisme, amb quatre fills. Va pertànyer a l'escoltisme des de minyó fins el clan, els anys 1952-1962. Ha estat cap de l'escoltisme del bisbat de Vic.

.....

1. No estic d'acord amb el sistema capitalista, perquè dona opció a persones determinades que fatalment sempre estan lligades amb el poder.

Voldria una política econòmica més comunitària, perquè en el sistema capitalista de valors no n'hi veig massa.

L'únic valor, si ho és, és el gran creixement que ha fet. La creació de riquesa, sobretot si es compara amb d'altres sistemes.

No estic d'acord tampoc amb el principi fonamental al capitalisme de la propietat privada. Pel fet d'ésser privada en disminueix el seu valor, perquè està en mans d'alguns i no és compartida.

2. Quin sistema de govern és el millor? No ho veig clar.

Hi ha una seriosa dificultat: el fet econòmic d'infraestructura que depèn de capital estranger. Aleshores, això està per damunt dels partits polítics i els interessos que primeren no són els ideològics, sinó els econòmics que estan per damunt de les possibilitats del país.

Crec que l'únic remei és l'entrada efectiva al Mercat Comú. Això comportarà en conseqüència unes exigències d'alliberament polític. Crec que aleshores s'hi podrà fer cabre, com un dret polític, el regionalisme o un estatut regional d'ordre polític. De totes maneres, el problema és molt complex: el nostre país ha estat subjugat llarg temps i sembla que lentament es revitalitzi el sentit de poble. En totó això, però, no hi ha signe polític concret.

Crec que el FAC (front d'alliberament català) té poca visió. Perquè el que passa és que anem a una Europa unificada. Cal tenir en compte també la classe mitja que pesa moltíssim i cada dia és més important al nostre país.

Tinc fe personalment amb el seny català. Quan el govern no tindrà més remei, haurà d'acceptar el pes de Catalunya.

Aquí, la gent d'escoltisme, s'han preocupat de la seva cosa i ningú es fica en el món oficial.

A la nostra població, el que ens passa és que la classe obrera no compta. Per una banda, no hi indústria i, per l'altra, la gent que treballa a la indústria no està conscientitzada. Aleshores, l'evolució es presenta més efectiva per part de les classes mitges que per part d'altre grup de població.

3. L'ensenyança a Espanya és un desastre. Pedagògicament, es cavien els plan constantment- sembla que hi hagi unes tentatives reals de desorientació.

En quant als tipus d'ensenyament, nosaltres aquí, hem pensat què decidim. Crec que en quant als sectors no hi ha diferències notables. Però la compte encara és l'ensenyança privada i la de l'Església.

4. No.

5. —

6. No ho sé.

7. Si sóc optimista. Els que estan al govern, no duraran sempre. La llibertat europea obligarà a fer passos encara que no es vulgui.

El que ens passa, és que no estem entrenats a la democràcia. Però ja veurem com a la curta o a la llarga hi haurà veritables patits representatius de l'opinió del poble.

.....

1. Sí, sóc creient. Crec que la motivació és la mateixa fe.

2. No, no estic integrat en res.

3. Joan XXIII va engegar la xeta i actualment és un desconcert. Els clarividents pateixen molt per les tensions que s'han creat al si de la mateixa Església. Per exemple, si la *Humanae Vitae* es va fe, no els hi quedaran ganes de fer-ne una altra. Almenys en això ha estat molt positiva.

D'aquí a deu o vint anys, quan hagi passat la varola del Concili, hi haurà més equilibri. De moment, es va molt per les rames. No es recerca veritablement massa la veritat ni el que és essencial.

Aquí tenim un gran bisbe. Té el gros tabú de la por del sexe. Però val molt, sobretot quan escriu.

Aquí s'ha cuidat molt la cosa de la promoció de les persones. Va tenir una gran audiència l'Oriol Tabaret quan va venir a fer unes conferències. S'en han vist els fruits immediatament.

Queda gent de la xocolata desfeta encara; però el fet és que no compten. La corrent que impera és tota una altra.

.....

1. L'escultisme m'ha donat molt: sobretot, la lluita. Es a dir, treballar per a obtenir uns objectius sense esparar-ne res. En aquest capítol la cosa de la Bona Obra i de la Llei escolta han estat pedagògicament molt vàlides. Crec també que el sentit demarxa, de risc, d'entrega als altres, són molt positives per les hores baixes.
2. Hi va haver-hi qui va venir a fer unes xerrades (Raimon Galf) que ens va inculcar una visió excessivament espiritual i idealista. L'escultisme aquí sempre va pecar del mateix. Alehores, sovint, pecàvem de massa poc sentit de la realitat.
3. Crec que sí, que la gent del meu temps pensa igual. Si ens trobem, sembla que sí. De totes maneres, estic bastant desconçestat per a poder-ho afirmar categòricament.
4. Aconsellaria certament als meus fills d'integrar-se a l'escultisme. Hi ha moltes coses positives, uns valors que són insubstituïbles: la vida a l'aire lliure, per exemple. Això fa que hom s'hagi d'espabilar. En aquest sentit, aquest moviment és ideal i no n'hi ha pas un altre.
5. No el conec absolutament l'escultisme actual. No conec ni el jovent, ni la gent gran.

D'edat 24 anys, fent normalment les labors de casa seva, està casada amb un home que no havia pertenescut a l'escoltisme, no tenen fills.
 Dintre l'escoltisme va començar a la seva població amb les novelles i actualment, després de casar-se, continua essent activa i és cap d'agrupament junt amb altres tres noies.
 Ha estat majorala de daines. Ha pertenescut al moviment de 1965 al 1969. I de 1971...

-
1. El sistema econòmic capitalista el veig molt malament. Només s'en aprofiten uns quants.
 2. Crec que el millor sistema de govern és la democràcia perquè cal respectar l'opinió de tothom.
 3. L'ensenyança està força malament. La Nova Llei pot ésser bona perquè fa despertar la canalla. Crec que s'hauran acabat les rutines.
 L'ensenyança pública hauria d'ésser efectivament gratuïta i fàcil per a tothom.
 L'ensenyança privada és massa cara.
 L'ensenyança d'Església encara prefereixo la privada. L'experiència n'ho fa dir.
 4. Només estic ficada a l'escoltisme.
 5. M'ha ajudat molt i necessito fer alguna cosa més pels altres.
 6. Crec que el millor és la col.laboració amb el sistema. Les lleis hi ha d'ésser. L'única condició que posaria és que tothom pogués opinar.
 7. Jo sóc pessimista. Sembla que encara n'hi ha per a molt de temps de tot això.
 8. El català no és la llengua del poble. Certament, e s fan coses; però encara no és on veritablement ha d'ésser.
-
1. Sóc creient. Sense fe no es pot viure. Crec que és el mateix ideal.
 2. Abans, estava integrada a una comunitat de fe. Ara, no.
 3. Estic totalment d'acord amb la postura postconciliar. El capellà no ho és pas tot en l'Església. Han de treballar de conjunt.
 Crec que aquesta tensió actual dóna certament motius d'esperança.
-
1. De l'educació escolta, em serveix tot. El fet de servir i ajudar a una colla de nanes, t'obliga molt. Et posa en contacte amb la nova generació i això és molt positiu.
 2. No tinc cap crítica a fer.
 3. Crec que sí. Amb petits matisos, generalment pensem igual.
 4. Als meus nanos els integraria a l'escoltisme, perquè voldria que provessin el mateix que he provat jo.
 5. De l'escoltisme actual, m'agrada molt la coeducació. Això sí, tenim potser molts més problemes; per exemple, a la nostra població, tenim una oposició oberta dels pares. Crec que l'escoltisme actual ha canviat molt; però la canalla tampoc és la mateixa.

D'edat 18 anys, és estudiant de filosofia i teologia, professionalment només ha donat classes particulars. Es soltera, dintre l'escoltisme només hi va ésser durant el curs 1969-1970 com a cap de guies a Tarragona.

.....

1. El sistema capitalista? D'economia no hi entenc. En principi, no hi estic d'acord en quant suposa una explotació dels de sota. De valor només en té per algunes persones que en suquen, que són els capitalistes.

2. Sistema de govern ideal? En principi, tot menys el règim actual. L'ideal potser seria la democràcia de partits, amb llibertat parlamentària. Es a dir, llibertat per a tots. Ni comunisme ni socialisme, sinó respecte a la persona.

3. El nou plan d'ensenyança s'ha volgut aplicar a la lleugera, és a dir, de portes enfora. Es vol simular un nivell europeu.

Crec que l'ensenyança està malament en tots els nivells.

La bàsica és un autèntic fracàs: han lograt que no s'aclari ningú. Ademés, no hi ha mitjans per a posar-ho en pràctica. És totalment il·lògic volguer llençar un nou sistema d'ensenyança sense materials, ni llocs suficients, ni preparació dels mestres, ni una base econòmica sòlida.

En l'ensenyança pública manquen escoles i les que hi ha marxen molt malament. Per exemple, conec una escola muntada en una fàbrica de tunyina. Després, hi ha el problema de les permanències: com que el sou del mestre és insuficient, se les agencien com poden per a montar repassos. Conec una escola que cobraven de permanències 700 ptes mensuals i, a més a més, els pares havien de cobrir el 10% dels gastos de llum. En un curs 5 mestres van arrebregar 800.000 ptes. El Ministeri, ara, això no ho permet; però estic segura que es feren les trampes necessàries per a sobreviure perquè aquell home i la seva família també han de menjar.

L'ensenyança d'Església és un contrasigne perquè és classista manifestament.

L'ensenyança privada pateix del mateix mal. Però aquestes dues tenen l'avantatge de què és millor perquè hi ha més economia i més mitjans.

De totes maneres, ambdues, pateixen també del mateix mal: són tencades i unilaterals.

4. Formo part d'un equip parroquial: de fet, portem la parròquia junts: Catequesi, Revisió de vida, etc.

També formo part d'una coral cantaire.

5. Crec que és necessari que es faci alguna cosa i és necessari també que s'hi col·labori. Ademés, mégrada el cant coral i és un mitjà de comunicació social: es poder dir moltes coses.

6. De la clandestinitat, no en sóc massa partidària. Com que no hi ha llibertat, t'ho pots jugar tot.

Es millor crear plataformes legals.

7. Sóc optimista o pe simista; depèn de com t'ho miris.

Si t'ho mires per part dels de dalt, és molt negre.

Si t'ho mires des de la perspectiva del poble, de la gent conscient, ja és més esperançador. Però el que passa és que no tenen força.

Crec que l'única possibilitat és el cop d'Estat. S'observa darrerament un excessiu tencament de mà forta per part de l'Administració. Crec que la successió de les persones és fàcil; però la successió del sistema és difícil. Els grups continuen tenint molt poca força. Crec que punt clau de tot plegat, és si l'exèrcit es divideix. És l'única esperança per a arribar a un veritable cop d'Estat.

8. El català va quedant molt reduir. Es va revaloritzant a través de la literatura, el cant. Certament, no és el pensar del poble. Crec que encara que la joventut en tingui consciència, no tot s'acaba amb la joventut.

.....

1. Sí, sóc creient. M'hi ha portat a la fe evidentment la formació. Però crec que he fet un replantejament i una acceptació consciencial.

2. Pertanyo a un equip de joventut. Cerquem la formació personal i reflexionem sobre la Paraula de Déu.

3. L'actitud preconciliar era tancada. La postconciliar, va tenir un cert temps una certa obertura; però actualment s'experimenta un tancament. Aquest darrer document sobre la confessió n'és una mostra.

Les cúries estan plenes de gent vella i retrògrada.

No es sap pas ben bé on anirà a parar el sacerdoci. En aquest sentit Roma n'engega una de freda i una de calenta.

La parròquia territorial cal que desapareixi. Malgrat tot, i fatalment, crec que hem d'estar en parròquies. A Tarragona en pita molt una. Però això depèn molt dels capellans que hi hagi (de fet, s'excolouen els altres i fan les petites capelles de gent que s'hi troba molt bé.

El més perillós és que el cristianisme es vagi convertint en minories privilegiades; això no em sembla bé.

Creo que caminem cap a les comunitats de base, a condició de què no siguin tancades.

.....

1. Jo crec que no puc judicar personalment de la formació escolta, perquè no he passat una veritable etapa educativa. De fet, a Tarragona vam començar l'agrupament.

2. Id.

3. Crec que dintre l'escoltisme hi havia molta diversitat de pensament, moltes línies. Tothom feia la seva idea personal. Hi havia dues tendències molt marcades: o fer un escoltisme molt polític o fer un escoltisme reduït a una pedagogia de la fe. Allò certament no anava pas molt bé. Es per això que el vaig deixar.

4. Integraria certament els meus fills a l'escoltisme mentre hi veïés una línia d'agrupament.

Té un valor l'escoltisme que és molt important: eixamplar els horitzons.

5. Actualment, està passant per una època evolucionista.

Personalment, no ho sé gaire com està.

Localment, aquí, s'ha reduït molt a fer excursions.

D'edat 35 anys, està al front d'un comerç propi, casat amb una noia que va pertànyer a l'escultisme, amb tres fills. Ha estat escolta des de mnyó fins el clan. De fet, van començar a la seva localitat l'escultisme. Va pertànyer al moviment des de l'any 1950 al 1961. Ha estat cap de patrulla, cap de secció, cap de colla i cap d'agrupament.

-
1. En el sistema capitalista només hi descobreix contravalors. Potrer el principal és que corren més còntims; però no estan equitativament repartits. Crec que això demostra amb evidència que els quartos estan per damunt de la persona.
 2. Sobre el sistema de govern, no té una idea concreta. Quan s'en parla creu que són pures teories. Idealment, sembla que règim desitjable és el democràtic-socialista, si això és possible. Sembla que seria el règim polític que garantiria amb més eficàcia la llibertat i que, a l'ensem, garantiria una repartició equitativa de la riquesa.
 3. L'ensenyança està molt malament. Posa, com exemple, que els seus nens han entrat a una escola nacional per recomanació. Així està de deficitària l'ensenyança a la seva població. Aleshores, qui no té recomanació, no té ganxo. Malgrat tot, el problema fonamental de l'ensenyança pública, és que hi ha molts alumnes en una mateixa aula i en molt males condicions. L'avantatge d'aquesta ensenyança és que és lliberal i, a més, facilita un tracte mixte amb tot tipus d'ideologies. L'ensenyança privada, almenys les que hi ha aquí, és perdre fatalment el temps. Massa Classistes. L'ensenyança d'Església no és vàlida. Actualment es fan alguns intents de reforma; però l'experiència que hom té és desastrosa. A més, és terriblement negativa perquè desadua, és a dir, deforma.
 4. De moment no faig res més. Només a nivell d'amics de manera desorganitzada i una mica de caràcter cívic.
 5. Ens motiven tres coses: el sentit polític, el sentiment de país i l'estimar concretament la gent.
 6. Crec que l'única possibilitat d'acció és la clandestinitat.
 7. No sóc optimista. Està tot tan desmuntat, que és impossible fer res.
 8. En el nostre contexte, el català és certament la llengua del poble. En altres indrets, crec que no.
-
1. Sóc creient. Va arribar una època que vaig descobrir el valor de les persones. Crec que des d'aleshores, la meua fe és més sòlida.
 2. Estic en uns grups de treball parroquials. Organitzem coses i ens replantegem la fe. També formo part de grups minoritaris de reflexió.
 3. El pas que s'ha fet en l'Església és encara petit. Crec que és positiu que hi hagi diferències. De totes maneres, al nostre país, cal comptar també amb la pressió o tensió que hi ha amb l'Església que en podem dir del règim. Ja no és una qüestió de capellans només, sinó una veritable qüestió política. La gent, en general, té una consciència de compromís polític; però aquest compromís polític és poc compromès. És molt una cosa de "saloon". Inclús en les parròquies i els cristians de vanguardia, trobo a manca un compromís social. Hi ha una certa inquietud; però no foteran mai res. Moltes guitarres i res més. Molt anobisme. On és la classe obrera?
-
1. No hi va haver-hi cap element que en fos veritablement vàlid. Només hi ha una excepció: l'amistat, el poder freqüentar constantment gent nova i crear nous lligams. L'escultisme aquí, al seu temps, no pitava. Eren la "Voz de su Amo" de mi. Pere.
 2. La crítica més forta que podria fer és que només fèiem coses maques. Molt tradicionalistes. No tocàvem ni la fe, ni la política ni el camp social.

3. Crec que la gent del meu temps pensa el mateix que jo. Això és molt curiós, perquè no-
salties que no fèiem res, ara ens trobem pensant igual.

4. Jo aconsellaria als meus fills d'integrar-se a l'escoltisme, tal com és ara.
Si fos com el d'abans, el del meu temps, de cap manera.

5. El coneec poc. Sembla que piten i que saben el que porten entre síms. Hi ha molt bons
caps.

D'edat, 33 anys, professionalment farmacèutic a un laboratori, casat amb una noia que no havia estat a l'escoltisme, amb dos fills.
 Va estar a l'escoltisme des de minyó a guia investit, els anys 1954 al 1966.
 Va ésser cap de patrulla, cap de novells, cap de clan i va participar en la Delegació Diocesana d'Escultisme de la diòcesi de Barcelona.

-
1. El problema del sistema capitalista, en principi, jo m'hi oposo. Crec que amb el temps, però, anem verdent l'idealisme per a convertir-nos amb realistes.
 Amb això vull dir que cal satisfer unes necessitats i t'has d'axtillar. Cal treure'n el suc per a subsistir.
 La gent es mou particularment per dos motius essencials: o per diners o per a la satisfacció dels sentits.
 L'idealisme dona un motiu a la vida; però no n'hi ha prou. Per exemple a Suècia, on sembla que el capitalisme és més purant, també es donen més suïcidis.
 El capitalisme, en definitiva, com a meta és absurd. Però per molt que el criticuem, estem dintre el sistema.
 2. Crec que, en sentit polític, tots els escoltes som uns autoformats.
 17 anys de condicionaments escolars i de medi social són terribles i acaben fent pensar partidistament a tothom. No hi ha terme mig: o fas el que vulguin que facis o ets a l'altre extrem.
 L'escoltisme crec que estava certament al terme mig. Van ésser entrenats a la democràcia. Almenys, la democràcia permet fer a la gent el que calgui que facin. Aquesta democràcia es dirà tècnicament república o una altra cosa. Es igual. No es pot passar fàcilment a l'altre extrem.
 Sóc un conservador. La classe dirigent ha d'existir sempre. Però els dirigents han d'ésser una guia. No crec ni en el feixisme ni en l'anarquia.
 3. El problema fonamental de l'ensenyança és econòmic. La manifestació més evident del nostre subdesenvolupament es veu sobretot en l'ensenyança, en la cosa cultural.
 Mestres sense mentalitzar, la Nova Llei que es retrassa...
 L'ensenyament d'Església i el privat ve marcat perquè és un recull d'una minoria i amb això té un avantatge sobre els altres, als qui no els toca més remei que anar a les escoles d'Estat o a les Municipals.
 Si es paga, tens bona ensenyança; és una qüestió de pressupostos.
 Hi ha una desproporció evident entre el que es dedica a l'ensenyança i al Ministeri de la Guerra, per exemple. Aquest any aquesta desproporció escandalosa no és tan manifesta. Sense arribar a una equitat, s'ha arribat a un cert equilibri.
 Al Laboratori on treballa, entre les sol·licituds laborals d'ingrés, n'hi havia un 25% que venien de mestres. Es només una mostra de com està l'ensenyança.
 4. Jo m'he preparat amb psicologia per vocació. M'agrada. La meua experiència em fa dir que ho necessitava, perquè abans ho feia amb dificultat.
 Ara tinc més possibilitats i les cerco. De moment, no estic integrat en res.
 - 5.
 6. El millor que es pot fer és no ésser màrtir.
 Jo crec moltíssim en l'honoradesa, és a dir, no enganyar. No veig de cap manera, com a possibilitat, la clandestinitat.
 Crec que el màxim que podem fer en aquest país és ix intentar la no-col·laboració.
 7. L'optimisme es converteix fàcilment en pessimisme.
 Jo veig que, de tot plegat, n'hi ha per molts anys. Està massa preparat per a pensar que això canviï.
 De totes maneres, raons per l'optimisme encara n'hi ha; per una banda, veig que la gent es fa vella i el jovent no ha viscut la història i, per altra banda, no estem com el 36. Evidentment, no m'inspiren cap confiança la gent que que canvia de camisa massa depressa.
 Vull dir els que avui combreguen amb el sistema i demà estan a l'oposició. Aquest va-i-ve de certes personalitats, crea desconfiança.
 Hi ha, malgrat tot, una base (Comissions Obreres, Partit Comunista, ETA, etc.). Però ens manca moltíssima informació. Només coneixem la dels diaris.
 8. Crec que el català és veritablement la llengua del poble. Hi ha en aquests moments una autèntica renaixença. Després, es veu un afluirament del centralisme. Crec que la gent es belluga en aquest camp.

1. Fins, certament, una religiositat. Ara bé, cal distingir entre ésser catòlic o tenir fe.
 Què en mou a creure? Vaig anar als escolapis i a la llarga l'educació rebuda em creava problemes.
 Els problemes grossos els he tingut de gran. Els vaig superar, ajudat sobretot per l'obertura que hi ha hagut. Crec que l'Església ha trencat motllos de 19 segles.
 D'un règim inquisitorial de negativisme i prohibicions, s'ha passat a una fe positiva i de recerca de responsabilitat.
 Crec, com abans, que aquí el que compta és també l'honradesa.
2. No. Vaig pertànyer a l'Escoltisme i durant dos anys a l'Opus. Però d'aquest ni en vull sentir parlar més.
3. N'hi ha que s'han posat al dia dintre l'Església. Es qüestionava d'alliberar-se de molts motllos, com qui s'allibera de la camisa de força o d'una samarreta que aprreta mans. Actualment, la secularització és fàcil.
 Crec que actualment, la crisi que s'està passant, no és una crisi vanal, és certament una crisi de creixença.
 D'aquí a uns anys, cal pensar que tot plegat es purificarà.
 L'Església preconciliar era estàtica, immovilita, simbolitzada en el llatí.
 L'Església postconciliar porta el lastre de l'etapa anterior i això fa que li manqui molta llibertat.
-
1. L'escoltisme va donar uns elements jugats al teu aire. En bé o en mal.
 El més positiu del rebut és la cosa comunitària. L'esperit de diàleg obert i generós.
 Després, hi havia tota una sèria de principis que pràcticament no estan codificats i que serveixen molt de cara a la vida: lleialtat, tenir paraula, has de fer el que diu i dir el que fas, etc.
2. Al meu temps, l'escoltisme ja evolucionava. Però el fet és que venia a suplir deficiències inclosos polítiques.
 Actualment, hi ha dues variants essencials: ni a nivell d'escoles, ni a nivell de formes polítiques, l'escoltisme es troba en el mateix contexte.
 Crec que l'escoltisme d'aquells temps patia dels mateixos defectes que la societat d'aleshores, és a dir, tot eren formes feixistes i rígides.
 Crec que es pot dir que l'escoltisme de la postguerra era feixista i estava marcat per la política.
3. Crec que hi ha una cosa com a la gent que feia escoltisme al meu temps: l'honradesa.
 Posaria la comparança dels noviatges d'abans, que sempre portaven un ciri al costat, amb els d'ara, on tot tipus de manifestacions afectives es fan amb un profund sentit de responsabilitat, malgrat no portin el ciri.
 La gent d'aquell temps ve marcada per l'honradesa i la responsabilitat.
4. En aquests moments, no sé si aconsellaria als meus fills a integrar-se a l'escoltisme.
 Fa un any, segur que sí.
 L'important és que es posin en contacte amb la gent amb il·lusió i entusiasmes. Si això ho logra l'escoltisme, val. Si un altre moviment, també val.
5. L'escoltisme actual el desconec. Ja fa quatre o cinc anys.

D'edat 37 anys, sempre ha treballat com a mestre de dibuix i expressió plàstica, casat amb una noia que havia pertenescut a l'escoltisme i actualment té cinc fills. Va pertànyer a l'escoltisme primerament d'una manera informal per amistat del seu pare amb mossèn Batlle i més tard ja més formalment. De l'any 1956 al 1959. Ell diu que va pertànyer al moviment d'una manera anàrquica. Va ésser ajudant de cap; però sempre va desconèixer la mecànica.

.....

1. El capitalisme té certament uns valors des del punt de vista de la competència. Aquesta estimula precisament l'home. Per altra banda, el capitalisme suposa una lluita deshumanitzada que només té en compte la producció. És una mena de "merienda de negros".

2. N'empipen els sistemes basats amb blocs hereditàries. Personalment, només crec amb els valors personals i que es pugui optar a aquests valors personals.

3. L'ensenyança hauria d'estar oberta a tots aquells que vulguin fer un bé i un treball honest d'educació. L'Estat s'hauria de limitar a ajudar-los.

Personalment, he estudiat la marxa de l'ensenyament a Euròpa (a través de la FEDE) i crec que la meua panoràmica em revela que s'ha de partir d'un principi democràtic. Tal com marxa l'ensenyança pública, s'està convertint en un monopoli ideològic on no hi cap, de cap manera, la competència.

Sobre el dret d'ensenyament de l'Església, no veig clar que sí ni que no.

4. Canto a la Coral Sant Jordi. Sóc assessor pedagògic d'una escola cooperativista i, a més, porto una escola de pares a la meua escola.

5. Si canto a la Coral, no és pas només per a recreació estètica personal, sinó perquè veig que es pot fer una educació fent conèixer el país i les nostres coses.

Personalment, m'he donat compte de què tinc que fer un servei i aquest servei, en certa manera, deriva de la confessionalitat, del fet que sóc creient. Em sento i em veig molt defectuós i això serveix de contrapès de la meua deficiència. És definitiva, que el fet d'estimar el país, cal que es concreti en alguna cosa.

6. Sóc un furibund partidari de la no-violència. Malgrat tot, reconec que el món ha avançat a garrotades.

Constato que els Estats cada dia tenen una força opressiva més gran i que els grups econòmics forts dintre aquests Estats són els que de fet compten. Admito els anglesos que perden un imperi sense trencar-s'hi el cap.

A vegades, m'agafa la tentació d'anar-m'en a Suïssa o un altre país on es pugui treballar més en sèrie; però en definitiva em quedo, perquè crec que cal estimar el país tal com és (pau, brut, malaurat, com diu l'Espriu) i cal tenir esperança.

7. Sincerament, no sóc massa optimista. Hi ha problemes massa greus. Però penso que, si perdo l'optimisme ja no em queda res.

8. La "cultura" catalana està, per factors històrics, dintre d'una intel·lectualitat.

Veig que hi ha molta gont que es senten catalans; però en són molt poc. Tant en els problemes concrets a la immigració, a la integració i als mitjans de cultura, no tenim massa l'oportunitat d'ésser propagadors de la llengua i de la cultura catalana.

.....

1. Sóc creient; però a la manera d'en Maragall en el Cant Espiritual: "Sou, Senyor, ja ho sé; però, on sou?".

Sovint, segueixo les normes de l'Església; però no massa racionalment. Acepto les normes; però dintre meu penso: qui és Déu?

Veig muntatges que no són massa clars i, per altra banda, estic cansat de buidar coses d'el·liminar-les i no omplir res.

M'arriscaria molt més a una revisió de moltes coses honestes; però sóc responsable d'uns nens que, sobretot, necessiten una seguretat. I... penso que, en definitiva, és millor que em vegin honest i coherent.

2. Pertanyo a un grup d'Equips de la Mare de Déu de Montserrat.

3. L'Església és una enorme carcassa. Ja ve de molt antic i això la fa poc flexible. Està excessivament centralitzada i li pesa molt una herència passada. De totes maneres, dintre l'Església, m'hi molesten les actituds anàrquiques, que són els que, en definitiva, es creuen possessors de la veritat. M'agrada més la gent que fa el que pot i que està disposada a revisar-se. Crec que es dona en l'Església un cert revisionisme incontrolat.

.....

1. Els valors que donava em. Batlle eren molt personals i es desprenien de la seva personalitat que és certament única. Jo no sé si puc dir que l'escoltisme m'ha donat una base: personalment, crec que la família és l'element més important de la vida d'una persona. Per altra banda, de l'escoltisme vaig rebre molt; em va fer conèixer la Coral i no hagués conegut unes amistats que són veritablement insubstituïbles. A més, en el camp professional, m'ha donat uns recursos educatius que són veritablement decisius.

2. L'escoltisme ha estat sempre i és una qüestió de caps. Si aquests són bons, l'agrupament marxa, si són mediocres, les coses no van.

3. No sé si la gent pensa com jo. Ho ignoro. De retruc puc dir que encara s'identifiquen amb allò.

4. Els meus fills ja estan integrats a l'escoltisme; però la veritat és que tinc molts problemes.

5. Em preocupa, primerament, el fet de què els caps polititzin massa l'escoltisme. Es fa una mena de transferència de situacions. Moltes coses, i l'escoltisme no és pas una excepció, vénen a prendre una funció subsidiària de la manca de canals polítics al país.

Segonament, crec que els caps han d'ésser uns professionals de la pedagogia. No han d'ésser uns aficionats, sinó uns pedagogs. No sé si aquest requisit es dona.

D'edat 24 anys, casada amb qui no va pertànyer a l'escoltisme, amb un fill. Actualment, exerceix de fisioterapeuta i sempre ha treballat en el camp de la medicina.

Va ésser daina a l'escoltisme i després ho va deixar. Ho va reprendre als 18 anys i es va dedicar als llobatons durant dos anys. És en aquest temps que va formar un grup a Horta. Després, durant 6 anys es va dedicar a la preparació de noies. Els anys en què va practicar l'escoltisme: 1958-1966. Sempre ha estat cap com a guia i com akela, és a dir, cap de llobatons i cap d'akeles.

.....

1. En el sistema capitalista, no pot ésser que tot estigui en mans d'uns pocs. Jo no penso pas que s'hauria d'arribar a la igualtat total; però em sembla que les excessives diferències són nefastes. El que critico és l'excés. De valors, en el capitalisme, no n'hi veig massa. El capital és necessari; però els excessos, no.

2. Sóc partidària d'un govern social-demòcrata. Es tracta, per damunt de tot, de dues coses: una repartició equitativa de la riquesa i de lograr una participació econòmica i política.

3. En l'ensenyança hi ha una verdadera manca d'igualtat. Trobo que pedagògicament, hi ha un gran desequilibri entre escoles. Molta d'aquesta problemàtica té la causa en la manca de preparació dels mestres. L'ensenyança pública, com que agafa molta gent, va excessivament carregada. Té, però, una gran aventatge i és que facilita la barreja de tota mena de gent i procedències.

L'ensenyança privada, per causa del seu preu, cau en la selectivitat clàssista.

L'ensenyança d'Església cau en el defecte de donar molta ensenyança i poca educació.

4. De moment, no faig res. Quan tingui possibilitat, certament ho faré.

5. -

6. A mi, personalment, em preocupa el país: per exemple, la llengua i fer conèixer el que és nostre. Crec que per mitjà dels centres culturals, socials, recreatius, és a dir, pel camí de les plataformes legals, hi ha manera de fer coses.

7. En principi, sóc optimista. Però quan veus la realitat catalana, hom no ho veu prou clar. Tampoc no estic contenta del que es fa, perquè en veritat és que ho desconex.

8. El català ha quedat reduït a una minoria. De totes maneres, hi ha coses que valen la pena i que han estat fetes per gent d'aquí.

En el fons, el que passa, és que hi ha poc interès i despreocupació.

.....

1. Sóc creient. He viscut dintre l'escoltisme exemples frapants i convincents i que m'han fet sentir veritablement la fe.

Actualment, m'en aparta la comoditat. El fet és que no estic engatxada. Em manca veritablement la possibilitat de transmetre la fe.

2. No, no estic emlloc.

3. Estem en un compàs d'espera. Hi ha molta desorientació. Potser estem massa a l'expectativa i ens ho mirem massa des de fora.

.....

1. La primera cosa apresada a l'escoltisme i que m'ha servit molt és l'enfrentar-me a les coses, és a dir, la netedat. Acceptar les coses tant si vols com no.

De totes maneres, moltes coses les havia rebut de la família i s'em fa difícil esbrinar-ne la seva procedència: o escoltisme o família.

També vaig captar-ne l'obertura davant la cosa professional: buscar en què encaixa amb la teva manera d'ésser, prescindint del que dicta el corrent normal i generalitzat. (Per exemple: secretariat perquè està de moda).

Crec que també he après el valor de les petites coses.

2. Crec que hi havia massa separació entre nois i noies. Això ja canvia, sobretot degut a les mateixes escoles mixtes. Això marcava una separació de mentalitat i d'acció. És cert que una característica de les noies era la seva manca de feminitat.

Aquesta separació de sexes no era pròpia de l'escoltisme, sinó que en certa manera era una cosa d'aquell temps.

L'educació escolta feia sentir una certa superioritat a segons quines persones. Es donaven a si mateixos una importància excessiva.

El fet de pertànyer a l'escoltisme marcava la mentalitat de manera decisiva. Això era bastant negatiu, perquè creava un sentiment d'auto-suficiència que portava a un exclusivisme, expressat en la frase: "o escoltisme o res".

3. De fet tinc molt poc contacte amb la gent del meu temps. De totes maneres, quan m'he trobat amb noies de la meva colla o del meu grup, veig que actualment pensen d'una manera que sembla que desbarrin. Diuen verídaders disbarats amb aquella naturalitat com qui no ha dit res.
4. Als meus fills els integraria certament a l'escoltisme; però abans miraria molt bé al grup en què es posen. Voldria saber exactament qui són i què fan.
5. L'escoltisme actual dóna la impressió d'una certa desorientació. Els caps, sobretot, sembla que van despistats.
Penso que la causa d'això radica en el fet de què viuen poc l'escoltisme. Es un moviment que té un esperit que s'ha de captar de petit.
Al nostre temps, els caps havien respirat moltíssim l'escoltisme anteriorment. Actualment, sembla que es posin a fer escoltisme com aquell que vol passar l'estona, una mica massa alegrement.
Això fa que s'hi vegin dintre l'escoltisme idees molt estranyes que sembla veritablement que no es pugui fer ~~una~~ una autèntica educació partint de postulats tan extranyes. Què els hi donaran als petits?

D'edat 33 anys, havia estat administrativa a casa seva i en aquests moments, com que s'ha de cuidar de la seva mare, està a casa. Casada amb un home que ja va pertànyer a l'escoltisme, no té cap fill.

Va ésser l'iniciadora a la seva població i va pertànyer al moviment des de l'any 1959 al 1963.

Ha estat akela i comissària a la DDE de Girona.

.....

1. Ni capitalisme, ni comunisme; tots són extrems o extremismes, com es vulgui dir. No crec que en sistema econòmic s'hagi encara trobat la clau. Personalment, a tot arreu hi trobo a manca l'amor. De fet, tots camen en el nacionalisme.

2. No hi entenc en polític. El que sembla l'ideal és la República. No és imposat perquè surt de la gent i és per a la gent.

3. En l'ensenyança caldria un renovament radical. Crec que aquesta corrent de la pedagogia activa és molt interessant.

No sé quin sector és l'ideal. Jo només ho judico partint del que veig; però als meus fills no els portaria a l'ensenyament d'Eglésia de cap manera, perquè considero que no estan al dia i ensenyen molt sense preparació. En l'aspecte religiós la busquen moltíssim. En l'ensenyança pública sembla que hi ha garanties. Però ha de millorar molt.

4. Com que no veig res que sigui clar i que s'avingui a la meua manera d'ésser, no estic enlloc.

5.

6. Crec que entre tots, cal fer-ho tot. Cal aprofitar les ocasions que es presenten per a treballar i posar-hi el teu petit gra de sorra.

7. No sóc optimista ni pessimista; fa de mal dir. De totes maneres més malament no hi anem pas.

8. Crec que el català és la llengua del poble; però no pot expandirse prou. El fet de no ésser la llengua oficial, li crea molts problemes.

.....

1. Sóc creient i quec que tothom té fe. Deu influir segurament l'educació rebuda. L'ateisme és un pur idealisme. Crec que una vida sense fe, no hi ha qui l'entengui.

2. No estic en res activament.

3. Ho veig malament. Tothom té un rei al cos. No veig pas la possibilitat de que ambdues Eglésies es trobin. Hi ha molt interessos creats, reals o imaginaris. No hi veig solució.

.....

1. Vaig a aprendre de l'escoltisme a valorar la persona com a tal. No fer massa. Sinó reconèixer la infinita dignitat de la persona.

Crec que tots els punts de l'educació escolta són vàlids. N'hi ha que m'han servit que altres.

He après a saber-me comprometre amb d'altres persones.

L'educació escolta, en general, ajuda molt a situar-te realment.

2. No hi veig crítiques possibles. El que fallava a vegades era la gent. Depèn molt dels caps. S'ha dit que feia classisme i jo no hi estic d'acord. Tampoc és veritat que en feia de les noies cavallots; almenys va tenir la gran qualitat d'arribar a treure la noia de casa.

3. Crec que la gent del meu temps pensa igual que jo.

4. Actualment, no sé si aconsellaria als meus fills d'integrar-se a l'escoltisme. Al meu temps, certament no m'hi hauria pensat gens ni mica.

5. Crec que l'escoltisme actual està desfasat degut a la necessària adaptació que cal fer. Tota adaptació pateix sempre de certes adulteracions que ja fan que no sigui la cosa original.

D'edat 28 anys, havia treballat sempre d'administrativa i actualment fa els treballs de la casa. Casada amb un noi que havia pertenescut a l'escoltisme i tenen actualment dos fills. Va començar dintre l'escoltisme de noia guia fins el cal i posteriorment van fer una etapa de formació de caps, tot plegat des de l'any 1963 al 1970.

Va ésser cap d'esplet, cap de clan i cap d'agrupament.

.....

1. El defecte capital del sistema econòmic capitalista és que fa servir l'home, no en quant tingui uns valors de persona, sinó per l'interés econòmic imperant.
La societat de consum porta els seus esclavatges; només es mira la producció de riquesa i provoca contínuament desnivells socials de tota mena.
 2. Crec que el millor sistema de govern és el socialista. Almenys crea més igualtat d'oportunitats en el sentit de la riquesa.
 3. Crec que, en el camp de l'ensenyança, la Nova Llei s'ha fet de cara a un sistema més opressiu. Es constata, en aquests moments, més pressió ideològica de cara als estudiants i als professors, és a dir, hi ha un sistema de control i de selectivitat molt més agut. Manquen, certament, llocs escolars.
Crec que el sector d'ensenyament més interessant és el públic; però són necessàries les inversions adequades. El sector de l'Església, no hauria d'existir de cap manera i el sector privat només té un valor de suplència.
 4. Estic amb un grup que treballem de cara a comarques. Aprofitem les inquietuds del jovent de la comarca per a orientar l'acció que cal fer.
 5. Veig la necessitat de fer alguna cosa, perquè la gent viu massa a la vela.
 6. Crec que el millor sistema de treballar és aprofitar el que hi ha de legal per a treballar moltes vegades en la il·legalitat. No em convenç massa aquest sistema però, en ordre pràctic és el millor.
 7. Sóc molt pessimista. Veig assegurada massa continuïtat en aquest sistema.
 8. Crec que encara i malgrat tot és la llengua del poble. Això malgrat la manca de mitjans i la manca de possibilitats de publicacions. El problema és de Catalunya i afecta a Catalunya, no és simplement un problema de llenguatge.
-
1. Sóc creient. A mi, personalment, el que em val és el testimoni de Jesucrist.
 2. No estic integrada en res activament.
 3. Joan XXIII va donar una obertura, donant una fortíssima opció a la consciència. La parròquia cal que desapareixi per a donar lloc a les comunitats de base.
Cal també que el sacerdoti perdi la forma jeràrquica; el millor sistema és que els sacerdots fossin elegits pel poble.
A nivell estructural, en aquests moments, s'experimenta un tancament molt regressiu.
-
1. El millor que he rebut de l'escoltisme és el prescindir de coses marcades, és a dir, que em va donar una gran llibertat d'opció interior.
 2. Jo acuso a l'escoltisme de portar a una classe social determinada. Totes les experiències fetes de cara a barriades, van "racassar". L'escoltisme no està pensat per la classe obrera.
 3. Crec que no tots pensem igual, perquè no jothom va estar marcat de la mateixa manera per l'escoltisme. Això sí, constato un fet: molta gent que es mou va pertànyer a l'escoltisme.
 4. Integraria als meus fills a l'escoltisme. La primera etapa de l'escoltisme els ajuda molt en quant a obertura i llibertat interior.
 5. No conec l'escultisme actual per a poder-lo judicar amb coneixement de causa.

D'edat 38 anys, actualment fa els treballs de la casa; però sempre havia treballat d'administrativa, casada amb un home que no havia pertenescut a l'escoltisme, amb quatre fills. Sempre va pertànyer al clan deà del 1956 al 1961. Va ésser majorala i cap de novelles.

1. De sistema econòmic, segurament que n'hi ha d'altres millors que el capitalisme.

2. No sé si hi ha prou preparació per una democràcia. De fet, el règim que tenim ens el mereixem.

3. És difícil trobar escoles del propi gust. A més, costen molts diners. Canvien molt de sistemes educatius i són evidentment retrassats: sempre volem imitar amb experiències que ja han caducat en d'altres indrets. Crec que l'ensenyança pública seria la ideal; però tot plegat està força malament.

4. Actualment no faig res i ho trobo a faltar.

5.

6. No ho sé dir exactament. Crec que podem fer molts pels altres. L'Opus és tendenciós. La clandestinitat no és pas l'ideal. El fet és que, tots plegats, som massa comodona.

7. No sóc pessimista; però tot plegat, es veu difícil. Cada dia hi ha més gent que veu les coses amb més claredat. Crec que cal fer un vot de confiança en la joventut que, malgrat tot, veu les coses més clarament.

8. El català és la llengua del poble, malgrat hi hagi molta gent de fora. Malgrat tot, hom constata que l'ensenyança de les dues llengües a l'escola crea veritables problemes.

1. Sóc certament creient. Tot m'hi porta; no és pas una cosa que sigui lluny de mi.

2. No faig res en aquest moment.

3. El Concili s'ha aplicat massa tard i massa de cop. Et vas quedant al marge.

L'Església manifestament va enrarida. Això certament fa mal i crea dificultats a molts.

1. L'escoltisme m'ha fet veure les coses més reals i més vives. M'ha donat una il·lusió en les petites coses de cada dia. Hi dones més valor a les petites coses.

2. L'escoltisme era fantàstic a alguns nivells socials. No parlo de classes socials. Per exemple, a les nenes de Santa Elisabeth, l'escoltisme no podia de cap manera contrarrestar el pes de la família i d'altres influències. L'escoltisme lliscava. No els podia fer moure. En gent més senzilla, era veritablement molt més eficaç.

3. Sí, en general. Hi ha molta gent que, tot & haver pertenescut al moviment, no es mou per a res, falta bellugar-la. Es tracta d'un grup petit, evidentment; però s'encallen i sembla que no evolucionen.

4. Sí aconsellaria als meus fills d'integrar-se a l'escoltisme. La raó és perquè a mi em va servir molt. Crea un gran sentit de responsabilitat personal.

5. No en sé res de l'escoltisme actual. Estic desconectada.

D'edat 36 anys, treballant en el comerç (anteriorment havia portat una vida una mica agitada per certes circumstàncies familiars i fins i tot havia fet de noia de servei) del llibre, casada amb un home que no havia pertenescut a l'escoltisme, sense fills. Va ésser l'iniciadora de l'escoltisme a la seva població i va pertànyer al moviment dels anys 1964 al 1967. Va ésser cap d'agrupament.

.....

1. El sistema econòmic capitalista és inhumà i l'esborraria totalment. De fet, no en conec cap altre. L'essencial del sistema és l'explotació de l'home per l'home. De fet, hi estic fatalment dintre el sistema: diners, inversió, diners... és absurd.

2. No veig cap país ideal. Crec que s'hauria d'adoptar un socialisme que fos ben nostre.

3. En l'ensenyança crec que ens esborrem com a catalans. L'ensenyança no tira. Les lleis d'educació depenen del Ministre i canvien segons canviïn els ministeris. Crec que s'estan adaptant constantment uns sistemes que no van.
Esborraria totalment l'ensenyança religiosa perquè crec que no estan al dia.

4. Fins ara, m'he mogut amb la gent que es movia. Actualment, a l'haver-me casat i haver passat a viure a Barcelona, participo amb una Comissió de Vehins del barri de Sant Antoni. Fem un cine-club i jo, personalment ajudo molt a aquesta associació. Ademés, estem constituint una segona associació de vehins.

5. Primer perquè no estic conforme amb el sistema. Segonament, perquè crec que cal treballar per una Catalunya justa i lliure.

6. Vaig pertànyer a un partit polític. Però no ho veig massa clar. En general, tot el que he tractat a la clandestinitat pateix del mateix mal: diuen una cosa que no la fan. Crec, en definitiva, que el que cal fer és crear consciència i descontentament pel camí que sigui.

7. Hi ha optimismes i pessimismes. Ens costa molt ésser optimistes als qui no hem viscut una altra cosa. Seria deliciós que el canvi pogués arribar sense la necessitat de bofetades. De totes maneres, després de 35 anys, això ja no pot durar massa.

8. Crec que el català és veritablement la llengua del poble. Tenim llengua però no país. És a l'inrevés que el país vasc que tenen país; però no tenen llengua. En aquest sentit tenim aventatges.

.....

1. Sí, crec en Déu i res més. Va ésser l'Opus i el fet de pertànyer a l'Opus un temps que em va aclarir. Vaig comprendre aleshores que no tenia res de comú ni amb els capellans ni amb la gent que anava a missa. M'interessa la gent i és així com cal venerar Déu.

2.

3. Actualment veig l'Església com un moviment polític més. Depèn de la gent que està a dalt. Igual que un partit polític. Això depèn dels que mouen les castanyes dintre l'Església. D'espiritual, no hi descobreixo res.

.....

1. L'escoltisme em va donar seguretat amb mi mateixa. M'ho ha donat tot perquè em va donar allò que mai va sapiguer-me donar ningú: vaig perdre el sentit del ridícul i de dir les coses pel seu nom.

2. Per la gent petita, l'escoltisme és massa joc i els manca veritable visió política.

3. Crec que com a dona sóc discordant al meu poble. Dintre el grup escolta la gent era més jove que jo i hi havia una certa diferència.
Actualment, amb aquelles persones d'aquell temps, fem coses en comú, malgrat que siguem casades. Dintre el grup escolta, certament hi ha un acord de pensament.

4. Sí, aconsellaria als meus fills d'integrar-se a l'escoltisme.

5. No conec l'escoltisme actual. Fa quatre anys que n'estic allunyada.

D'edat 36 anys, de professió és aparellador, casat amb una noia que va pertànyer a l'escoltisme, actualment tenen dos fills.

De fet, fou l'iniciador de l'escoltisme a la seva població i va estar a l'escoltisme des de l'any 1949 al 1965.

Ha estat cap de patrulla, cap de clan, comissari de demarcació de la DDE de Girona.

.....

1. En alguns casos, el capitalisme pot ajudar a fomentar l'empenta personal, és a dir, la iniciativa. Fomenta evidentment les aptituds personals en funció de l'interès. Aquest interès és només econòmic i es supedita a l'economia. Aquesta és la gran tara del capitalisme: que no té ni tindrà mai en compte a la persona que la subordina sistemàticament al sistema econòmic.
2. El règim ideal a Espanya ho són tots menys aquest. Crec que és essencial que en Franco la peti. Aleshores, crec que ens cal un tipus de govern que lligui amb Europa, és a dir, que sigui democràtic amb participació de partits. Ademés, s'hauria de pensar amb una estructura confederada que salvés per damunt de tot i els respectés els valors regionals.
3. L'ensenyança actualment, donat el procés de canvi en què estem involucrats, ho veig encara més malament i cada dia pitjor. Els mètodes d'ensenyament han certament millorat; però crec que caldria distingir entre l'ensenyança bàsica i la universitària. L'Educació General Bàsica és la més afectada per aquest esforç d'evolució o d'adaptació. Crec que l'equip que promou aquesta nova orientació, certament, ho fa de bona fe. Però el que passa és que la nova experiència no surt. No es canvien així com així els conceptes mentals i els interessos creats i aleshores, en definitiva, el que passa és que, poguent ésser bo, crea més problemes que no pas en resolt. Quant a l'ensenyança universitària, el problema de fons és que els convé polititzar les coses. De fet, veuen en la universitat allò que no hi és. Estem, de fet, en una política manifesta de repressió. Tot dóna la impressió de subversió perquè ells ens la fan veure, i la repressió, fatalment, provoca reaccions que fatalment polititzen la cosa universitària. El problema gros i de fons és la repressió violenta de les noves idees. Particularment, no tinc una mania expressa i manifesta a l'ensenyança de l'Església. Només que m'he jurat a mi mateix que els meus fills no hi anirien perquè tinc por que els marqui per sempre en la formació religiosa. Crec que és completament absurd que el Ministeri vulgui exigir tantes condicions a les escoles privades i d'Església. La suplència que feien ambdós ensenyaments havia resolt provisionalment el problema i ara molta gent queda a l'estacada per la manca d'escoles. És un reflexe més d'aquella impressió que tinc que tot es polititza en funció de la unitat política suposada del Movimiento. No em preocupa tant la Nova Llei d'educació com el sistema en el que està inscrita. Volen fatalment tenir la paella pel mànec i el camp de l'ensenyança és lloc propici per a exercir aquesta mena d'influència. Quant als sectors d'ensenyament, crec que l'únic problema diferencial és l'econòmic: si tens peles pots educar els teus fills, si no en tens et trobes amb problemes. Crec que la base de tot, malgrat tot, és un problema cultural més que econòmic. Si es dóna una valor a la necessitat d'ensenyament, no es repara en sacrificis. El que passa és que, fatalment, dintre la cultura del poble no s'hi dóna valor, per això dic que és un problema cultural. Hi ha un classisme a les escoles? Jo parlaria més de problema cultural. De valoració cultural.
4. En aquests moments precisos, no estic en res. Sóc una mica d'ocell de bosc. Des de l'escoltisme fins ara, n'he fet moltes de coses: vaig montar el premi Prudenci Bertrana en resposta a un altre premi organitzat per l'Ajuntament, he treballat professionalment en sèrie en el col·legi professional d'aparelladors i he participat amb equips de matrimonis.
- 5.
6. Ni la clandestinitat, perquè no et permet fer massa coses i, certament, de cap manera, el col·laboracionisme. Crec que l'únic sistema és educar la gent per a què siguin valents per a fer el que han de fer amb consciència. Crec molt en les actituds personals a través de llocs que es vegin. Això ho hem vist en la campanya per a procuradors familiars a la província de Girona.

7. Pitjor que ara no hi podem pas anar. De totes maneres, crec que cal ésser optimista. No per causa del sistema, que no en dóna massa d'optimismes. Personalment, tinc la impressió de que surt la gent cada dia més polititzada. Depèn molt de la història i això no pot pas durar sempre.

8. N'estic segur que el català és la llengua del poble. En aquest capítol el problema continua essent polític.

L'oficialitat castellana cada dia es presenta més ridícula. La gent és molt senzilla amb tot això i aquesta barreja convida molt a enriure-s'en.

.....

1. Sóc creient; però dubto de moltes coses. Crec més en l'home que no pas en Déu. Déu sense l'home, és impossible d'entendre-ho.

Constato que la humanitat té un destí i els problemes socials hi són amb Déu i sense Déu i veig, al mateix temps, que qualsevol tipus de creença religiosa fa aptes els homes per a lluitar per una causa justa. Crec que la creença o confessionalitat religiosa no hi fa res en aquest sentit.

Jo crec per tradició, la formació m'ha marcat poderosament i veig el problema de Déu, malgrat els meus dubtes.

2. No, no estic en res.

3. No crec que sigui preocupant el problema de les tensions intraclesials. Veig que històricament després de cada Concili hi ha hagut tensions. Això és una constant en la història de l'Església. I crec que és normal que hi siguin, perquè el salt que s'ha fet és massa gros.

.....

1. L'escultisme m'ha donat moltes coses. D'entrada, una manera nova de veure les coses. Jo no sé què hagués passat ni com seria si no hagués estat a l'escultisme; però en principi ho atribueixo al moviment.

Crec que m'ha donat també un profund optimisme en totes les coses.

També saber escoltar la gent, és a dir, intentar valorar i assimilar sense vergonya de claudicar davant l'opinió dels altres.

2. Hi ha també moltes crítiques a fer. Cal considerar que jutja l'escultisme amb un plaç i una mentalitat de 20 anys de diferència; ho miro amb els ulls d'ara.

Trobava l'escultisme excessivament clerical i molt poc compromès en coses d'acció, en general. No sé per què; però ho constato. Excessivament joguiner (crec que amb això arrossegava la carga de mn. Batlle que, essent una gran personalitat, s'entretenia amb cosetes). El mateix nom de "minyons" reflexa el seu infantilisme. Crec que això responia al concepte de nen maco.

3. Si pensen igual que jo? De l'escultisme sortien dues menes de gent: una que estaven marcats positivament i amb aquests m'identifico i d'altres que venien per a cobrir l'expedient i per a justificar-se de fer alguna cosa i aquests no han arribat mai a res concret.

4. Ja els hi tinc als meus fills a l'escultisme. Són llobatons i és que crec que, malgrat el que he dit, crec que l'escultisme té uns valors molt vàlids.

5. L'escultisme actual no el conec massa. Dóna la impressió de que manca una certa adaptació. Va ésser molt vàlid; però crec que envoleix històricament a partir dels grups més grans. El nom no fa la cosa; l'escultisme no és el mateix i els clans actuals no tenen res a veure amb l'escultisme.

Crec que històricament està caducat (passa com amb les ordres religioses). Ens cal un profeta nou, una mena de Baden Powel del nostre temps, que parli d'educació. Cal adaptar-lo. Malgrat tot, té en essència un mètode completament inadaptat.

D'edat 30 anys, sempre ha estat mestra, soltera.

Ha pertenescut a l'escoltisme des de noia guia fins el clan del 1956 al 1960 i més tard al FOC del 1964 al 1967.

Ha estat cap de clan (FOC) i membre de l'equip de guies per a la formació de caps.

.....

1. Sobre el sistema capitalista, m'en adono fatalment que els diners cada dia són més necessaris per a arribar a portar a terme alguna cosa de tipus humà. Hi feria moltes crítiques; però què en treuria si t'en adones que, al cap i a la fi, si vols fer alguna cosa has de jugar el gran joc del capital?

2. Crec que el millor sistema de govern és el republià, perquè dona opció a tota mena d'idees, patits i opinions i permet, malgrat tot, que hi hagi un cap de govern. Jo continuo creient que el cap és necessari. No sé si això em ve de l'escoltisme.

3. La situació de l'ensenyança és nefasta. Crec que, en principi, tota hauria d'ésser estatal.

Per altra banda, et trobes amb el problema que has de demanar ajuda a un Estat en el que no creus. Això crea molts problemes de consciència. El que passa és que els condicionaments de l'ensenyança pública són aclaparadors. Crec que l'ensenyança pública no està en funció dels problemes del nen sinó de les preocupacions del sistema. Aleshores, amb caràcter de suplència veig únicament necessària l'ensenyança privada, molt més que la de l'Església, perquè aquesta sembla que no està al dia, malgrat potser una aparença de més preparació. Mentre l'educació estigui condicionada per un hàbit, sempre estarà limitada.

L'ensenyança privada és necessària perquè hi ha un capital a invertir i que es fa necessari que sigui posat al servei de l'ensenyança. Hi ha aquí l'ensenyança negoci i l'ensenyança vocacional. Crec que ambdues són útils. El que passa veritablement que, al nostre país, es necessita tanta vocació per a ensenyar com per a aprendre.

4. Crec que la meua labor està en fer prendre consciència als nens de la realitat política del país. Tot treball en aquest sentit és vàlid.

5. A això m'hi porta una gran vocació que sento des que vaig néixer. Crec que estic fent un servei insubstituïble.

6. S'ha de treballar concretament des del lloc on ets i fer el possible conscientment.

7. Mentre a la nostra terra la gent tingui la consciència de la caseta i de l'hortet, no puc ésser de cap manera optimista. La por del compromís és el més corrent (et fitxaran, et treuran el passaport, etc...)

8. Hi ha una aspiració real i autèntica a l'aprenentatge del català. La meua experiència em fa dir que, de cara al nen amb dificultat, el bilingüisme és fatal. Quan parlo del nen amb dificultat, em refereixo a tot nen que no sigui dèbil mental.

.....

1. Sóc creient i practico; hi crec que encara em falta molt camí a fer. No voldria ésser molt més. Em manca potser molta vida interior. Crec que l'única cosa segura i que val la pena d'ésser viscuda: la fe.

2. No estic integrada en res. Però jo ho necessito. Tinc verdadera sèr.

3. La preconiliar no la veig massa problemàtica. De fet, sempre s'apoen en tonteries. Crec que, al fons, es basa molt amb interessos creats. Hi ha molt tinglado econòmic. Només cal mirar a Roma.

Jo no veig tensions entre una Església i l'altre. Són dos camins diferents. Crec que, tot plegat, és motiu d'esperança. Crec que anem progressivament cap a un aclariment. El focus, per mínim que sigui, que quedi, és esperançador. Crec que cal seguir per aquest camí, malgrat que haguéssim de tornar a les catacombres.

.....

1. El que més em val de l'escoltisme és el sentit d'organització. Perdre la por de portar una cosa, de dirigir una reunió. No sé si tot el que dic és atribuïble a l'escoltisme. No sé si per d'altres camins hagués arribat allà mateix.

M'ha ensenyat a saber-me definir i a tenir un gran sentit de disponibilitat.

També he après molt el sentit de servei, que evidentment és atribuïble al moviment i és que, com a moviment, l'escoltisme és extraordinari. Potser perquè, en aquella època no hi havia terme mig: o escoltisme o OJE. No ho sé; però el fet és aquest.

2. Com a crítica, és que hi ha moments que el moviment es despersonalitza, totalment. Quan diuen: actualment, manquen caps. Jo dic: ja és hora! Mentre vas dient que sí a les coses, tot va molt bé. A la que dius no, ja s'ha acabat, perquè el moviment és exclusivista, absorbent i acompanyador. La gent acaba dient prou altrament no feria mai res en la vida.
3. N'hi ha que pensen evidentment igual que jo; però també n'hi ha que, havent plegat de l'escoltisme, estan en altres llocs. Ara bé, jo constato una cosa: n'hi ha molts, potser la majoria, que es dediquen a l'educació. I una altra cosa constato: quan ens trobem, tothom diu que ho hi tornaria. Aquest últim punt és difícil de definir perquè hom no sap on et portaran les circumstàncies.
4. Jo no tinc fills; però malgrat semblar una contradicció, jo oriento els pares moltes vegades per a què inloguin els seus fills a l'escoltisme. I és que, malgrat els recels que tinc, voldria tornar a tenir aquells caps
5. Jo n'hi vaig créixer. A l'escoltisme actual trobo que no acabo de veure l'escoltisme mixte perquè moltes vegades tot el grup ha de suportar certs festetjos que no té perquè suportar-los i, per altra banda, trobo que hi ha poca formació. Crec que aquells caps no es donen avui. De fet, al nostre temps hi havia una lluita verdaderament apassionant: minyons, DDE, Scouts de España, etc.

D'edat 46 anys, és professora a una Escola Professional Accelerada, havent treballat anteriorment d'administrativa.

Casada amb un home que no havia pertenescut a l'escoltisme, amb tres fills.

Ha estat a l'escoltisme des de l'etapa guia fins el clan, en dues èpoques diferents: del 1955 al 1958 i del 1968 al 1970.

Ha estat cap d'agrupament i escola.

.....

1. Crec que el sistema econòmic capitalista no té en compte les persones i imposa un sistema o estil de vida alienant.

2. Crec que el millor règim de govern és la democràcia: hi pot tenir part tothom.

3. La Nova Llei ha començat certament per la teulada. Cal, abans de tot, preparar més la gent. L'ensenyament, tal com hauria d'ésser el donen algunes escoles privades. Però la veritat és que això ho podria fer l'Estat.

Els problemes greus en què es troba l'ensenyança privada, és que és molt classista i molt cara. En aquest tipus de problema també s'hi troba l'ensenyança d'Esglésies: és enormement selectiva, perquè l'ensenyança d'Església marca massa: només hi assisteixen els nens macos.

4. Personalment pertanyo a una Junta d'Escola. Organitzem, sobretot, xerrades de cara als pares.

5. M'hi porta quelcom interior difícil de definir. Crec que haig de fer alguna cosa.

6. Crec que la millor lluita és la goteta d'aigua que desperta sensibilitats. Malgrat aparentment sembli inútil, desperta efectivament sensibilitats i crea consciència.

7. Ho sóc i no ho sóc d'optimista. Mirant el jovent, crec que són més valents que nosaltres. Jo crec que, personalment, tens dies de tot.

8. Crec que el català encara viu. No és en absolut patrimoni dels intel·lectuals sinó del poble.

.....

1. Sóc creient. El pensar que hi ha Déu, que és aquí, és el tot. És aleshores que el veig més clar quan pateixo afectivament de soletat.

2. Actualment no. Vam pertànyer a l'ACO. Ara no.

3. Crec que tot cau. Sembla que no hi ha res que s'aguanti. Crec que això ha de donar un tom forçosament. De moment, és un veritable desconcert.

Els sacerdots que s'han quedat són més fermes. Hi ha també la qüestió del compromís temporal que, fatalment, és més qüestió política que res més.

.....

1. Tot el de l'escoltisme va influir prou. Pense que tot ho dec a l'escoltisme. Sobretot, vaig aprendre a tenir en compte els altres i a conèixer més el Crist real.

2. El fet de tenir jo una edat diferent, trobo que els caps manaven molt sense escoltar gaire. No passa d'ésser una impressió personal meua.

3. De la gent del meu temps, molts són actius. Quan en parlem, ens resta una certa nostàlgia d'aquella vida passada a l'escoltisme.

4. La meua nena va ésser de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Més tard, ens va semblar important d'integrar-la a l'escoltisme no confessional. La vam tenir que troure, perquè allò era un desastre: només s'ocupaven del problema sexual. Actualment, tenim por de portar-hi algun nano, perquè l'experiència fou enormement desagradada.

5. En l'escoltisme actual fa por que es facin moltes concessions de cara a la gent. Crec que hi ha en el moviment uns valors que són veritablement modernitzables; però el que no es pot tocar és l'essència mateixa de l'escoltisme. Potser, per una banda, s'arriba a més gent; però per altra banda, l'escoltisme es va diluint visiblement.

D'edat 38 anys, actualment és cap de ventes d'una empresa. Té molta afició a la música i té també la carrera. Havia estat fabricant; però va fracassar. Casat, amb una noia que havia pertenescut a l'escoltisme, té actualment quatre filles. Va estar a l'escoltisme des de minyó fins el clan, del 1948 al 1954. Va ésser cap de patrulla, de secció. Es va negar obertament a ésser investit, perquè sempre va pensar que l'escoltisme era excessivament disciplinar.

-
1. En principi, certament, no estic d'acord amb el capitalisme. Això del capital pel capital no té cap mena de sentit. Crec molt en el treball i l'esforç personal. Per altra banda, crec que el comunisme és un fracàs, malgrat que el capitalisme no hagi mai arribat a crear incentius col·lectius vàlids.
 2. Per a mi l'ideal seria la República federada. No es pot pensar en la independència catalana.
 3. L'ensenyança és desastrosa. Jo acuso personalment al dirigisme polític de l'ensenyança pública i, a més, al fet de que no deixin desenvolupar la cultura catalana. Manquen mitjans a l'ensenyança privada: estan massa carregats de gent i acaben essent un pur negoci. Els preus inasequibles, la converteix en classista. Quan a l'ensenyança d'Església està desfasada. No crec que hagi d'ésser mai una ensenyança dirigida. Cal deixar una gran llibertat d'opció a l'hora de fer el "choix" de la fe.
 4. Personalment, em dedico a un grup de música de càmera. I formo part de l'equip del col·legi de les nenes.
 5. M'agrada la música. Quan a l'equip del col·legi, hi sóc perquè em toca.
 6. Crec molt amb les negociacions i la diplomàcia. Això malgrat la dificultat de les circumstàncies. Crec que el dilema és: o això o la clandestinitat.
 7. Sóc optimista. Tinc el presentiment de que amb la gent que hem passat, malgrat tot, encara s'ha arribat a surar. Crec també amb la capacitat d'adaptació dels immigrants. Això sí nosaltres estem en un pla comprensiu i acollidor.
 8. Com a llengua, encara és la del poble el català. Com a adquirit, no. Es a dir, ningú sap escriure el català.
-
1. Aquesta pregunta de la fe me la faig sovint. No ho sé si tinc fe.
 2. No pertanyo a res.
 3. L'Església és un gran negoci. A mi em va obrir els ulls quan les declaracions de l'Abbat Encarné i que l'Església es posés al costat de l'Estat espanyol. Malgrat tot, crec que l'Evangeli és autèntic; però no puc creure en res i inclús tinc el presentiment que he estat embaucats durant molts anys.
-
1. L'escoltisme m'ha donat amistat i un cert nivell cultural. M'ho ha donat l'agrupament? La persona de mon Batlle? No ho sé si tot ho dec a l'escoltisme.
 2. És un moviment militaritzat. És un tipus de col·lectivització. Crec profundament que la disciplina ha de sortir de la persona.
 3. Crec que en general pensem molt igual. N'hi ha que inclús són exagerats.
 4. No aconsellaria als meus fills d'apuntar-se a l'escoltisme, de cap manera. Si no volen, no. Jo no forçaré. No vull tenir cap fill condicionat per res.
 5. L'escoltisme actual està ple de gent que busquen i que volen continuar; però no troben. La coeducació, per exemple, és molt interessant; però no pot tenir massa èxit. Crec que el mal de sempre per a l'escoltisme, són les capelletes. Al final, et creus certament superior.

D'edat 35 anys, de professió arquitecte, casat, amb una filla, la seva dona havia pertanyut a l'escultisme.

Va pertànyer a l'escultisme des de minyó fins el clan, dels anys 1950 al 1965. Ha estat cap de patrulla, de colla i de clan.

.....
 1. El sistema econòmic capitalista fa angúnia. És un sistema fonamentalment injust. Afavoreix l'explotació cada vegada més especialitzada i refinada. Treball i consum són els elements essencials i són emprats exclusivament per a sobreviure el mateix sistema.

2. Qualsevol sistema de govern és bo mentre tingui més respecte dels valors democràtics tradicionals. El mateix sistema capitalista té formes de govern més apropiades, encara que cada vegada s'esgoten més.

3. El que està passant actualment és un reflex de què no es poden fer massa esperances sobre l'ensenyança pública. Acabarà essent evidentment un luxe l'ésser ensenyat. Crec que és una autèntica burrada dir que s'han de tancar les escoles privades. L'Estat no pot tallar res mentre això no marxi més i amb més seguretat. Crec que no val la pena de fer consideracions sobre els problemes greus que creen l'ensenyança privada i la de l'Església. Crec que si es tenquen, entem ja en un problema de subsistència.

4. En aquest moment, no porto cap activitat.

5. No sento cap intensiu necessitat, ara, en aquests moments.

6. Crec que cal treballar en la clandestinitat. No precisament per rendiment polític. Aquest no el trobarem enlloc. De fet, totes les possibilitats són vàlides: en el fons, el que es tracta és de reivindicar la pròpia subsistència.

7. No sóc gens optimista. Només ho són en el sentit de què, de fet, es va millorant el nivell de vida; però sóc pessimista pel que ja ha estat dit.

8. Considero que el català és la llengua del poble. Es tracta de una minoria, sí. Amb el castellà diria el mateix. Tot això és molt relatiu. El que passa al castellà és que és la llengua administrativa. El fet històric innegable és que el català existeix i que és certament una llengua culte.

.....
 1. No crec. La raó no la sé. Vaig deixar de creure en un moment determinat i això és un fet.

2. ?

3. Estic molt apartat de tot això. Crec que és simplement un reflex del que passa amb tot. Crec que en consciència no haig de respondre.

.....
 1. M'ha servit tot el que és pròpiament de l'escultisme. No el que és propi de l'escultisme catòlic. Vaig estar en els escolapis i hi havia un afany de modernització i un afany de captació i d'instrumentalització de la gent de cara a l'escola pia. És per això que hi havia escultisme.

L'escultisme és essencialment un moviment per als joves dirigit als joves i pels joves mateixos, és a dir, els joves s'ho feien tot. Crec que la gent gran allà era massa present: estàvem vigilats a distància.

2. El sistema és bo. Sobretot, és coherent. L'equivocació és el marc, és a dir, la natura. En un marc ciutadà o polític hagués estat més normal. Es jugava una mica amb tot això. I la fe catòlica és una gran engaltada.

3. Hi havia a l'escultisme del meu temps: 75% de cretins, 22% que no pensaven i la resta sí. Crec personalment que tanta la gent amb problemes deu haver fet un itinerari semblant al meu: deuen pensar igual que jo.

4. Malgrat tot, enviaria els meus nens a l'escultisme. Però ho vigilaria. Tot això sense massa insistència.

5. No desconec; però crec que està malament. És una vaga intuïció; però no em penso equivocar-me. Ho dic extrapolant les experiències meves. Hi ha hagut certament una evolució; però el nucli central perd vigència i això per causa de les pròpies contradiccions. Ja he dit abans que és un moviment coherent. No m'extranyaria que en la necessitat d'adaptacions els escoltes practiquessin l'amor lliure o es droguessin. És coherent. Aleshores, voldria dir que l'escultisme actual és certament vàlid.

D'edat 37 anys, casat amb una noia que havia pertenescut també a l'escoltisme, tenen actualment cinc fills. És economista de professió.

Va entrar a l'escoltisme directament al clan, els anys 1961 al 1964.

Ha estat cap de clan i cap de novells.

.....

1. En parlar del sistema capitalista cal dissociar els aspectes econòmics i els aspectes humans. Quant als aspectes econòmics, el capitalisme planteja la lliure iniciativa de l'home i, per tant, facilita la subrealització de la gent. Això certament subministria al sistema.

Quant als aspectes humans, el capitalisme està plagat de defectes. Per una banda, no ha lograt l'equitat, és a dir, una inadequació dels béns a les necessitats i després també es realitza en un context de desigualtats econòmiques.

Dintre el contexte mundial, el capitalisme ve involucrat en un món molt evolucionat tecnològicament. El que cal indicar em sembla que és que el problema humà del sistema no l'ha resolt ni el capitalisme ni el socialisme.

2. L'ideal no existeix. Crec que el sistema de govern està en proporció directa del sistema educatiu o del nivell educatiu. Sembla que el desitjable és un règim democràtic amb participació de la gent.

Tal com estem a Espanya actualment el 72, crec que aquesta transició democràtica a un nivell mínimament europeu, no es pot fer amb menys de deu anys.

3. L'ensenyança està molt malament. El pecat greu del nostre país ha estat sempre l'educació: no haver educat a la gent.

Més que l'estructura educativa, em preocupen els professors, els mestres o els educadors. Les estructures generen sempre més defectes que virtuts.

No crec amb monopolis ni estatals, ni privats ni de l'Església. Això sí, hi ha d'haver-hi una ajuda estatal a tots: és per això que cotitzem.

Crec que la funció supletiva de l'Església s'acabarà. No és ella qui ha d'ensenyar o, en tot cas, té els mateixos drets que d'altres. Dono un plaç a l'Església de deu o quinze anys i l'Església es posarà realment al seu lloc.

4. Vaig estar al Casal Cultural; però actualment no. Personalment, no puc deslligar l'activitat professional de l'activitat social. Sobretot, en certes professions com la meua. D'una decisió personal, en depenen moltes vegades la marxa de les coses i els efectes en moltes persones. Les meves decisions, tenen una repercussió social evident.

5. Tinc consciència del lloc que ocupo.

6. Jo crec molt en l'evolució de les coses. Potsar em ve donat per la mentalitat empresarial. Però amb tot el que he dit, ja es veu que dono llargues a l'assumpt.

Cal fer l'activitat que portes entre màns; però amb veritable consciència de responsabilitat.

7. Sóc optimista, perquè crec que la vida anirà tirant, malgrat tot. Crec que la vida és rica i que l'home és suficientment exigent. És a dir, com exemple, malgrat es vulgui o no, s'acabarà entrant al Mercat Comú. La política i la tecnologia s'aniran insensiblement posant en to per a fer aquest pas que arribarà certament el seu dia. Jo dic sempre que les empreses tiren a infarts de miocardi; però el fet és que tiren. A cops violents; però tiren.

8. El català és la llengua del poble en certs sectors. En d'altres, la integració és cada vegada més difícil.

De totes maneres, es camina cap a un nivell europeu en què la vida és més i més centralitzada. És una tendència irreversible. Els factors regionals o regionalistes aniran perdent pes i el problema català en definitiva s'anirà llimant.

.....

1. Sóc creient, certament. Crec que la fe és una visió de les coses que es té o no es té; no hi ha terme mig en això.

2. Participem en una comunitat de matrimonis en reflexió i personalment, faig ocasions a adolescents.

3. Crec que el que passa en l'Església és un canvi radical. El mateix que està passant

en el terreny polític. Crec que l'Església ha d'ésser per a tothom. L'Església no és només pels que són o es creuen ésser perfectes.

De totes maneres, després de la neteja, fatalment serem una minoria, malgrat tot. A més nivell educatiu, hi haurà més neteja i, per tant, més autenticitat en les formes i en les persones.

1. Per a mi, personalment, l'escoltisme va ésser més donar que rebre. Malgrat tot, crec que des de l'escoltisme una obertura especial de mentalitat, és a dir, una manera particular de veure les coses.

Crec que també, després del meu passatge a l'escoltisme, he tingut un sentit especial de la valoració de l'educació.

2. L'escoltisme va ésser fet en uns temps que hi havia una mentalitat determinada, en una època concreta i dedicat totalment als nois.

Més tard, es va dedicar també a les noies i a la gent més gran del clan.

El resultat d'aquesta evolució forçada, és que es va donar un moviment educatiu frustrat. Es va perdre una mica el que era. Crec que s'hi ha fet un garbuig a sobre, sobretot en l'aspecte de la fe.

3. Jo no tinc un grup escolta: tinc només amics que han estat escoltes. L'essencial de l'escoltisme és que llença els homes a la vida i aquests homes es senten lligats entre ells.

Si pensen el mateix que jo? M'és molt difícil dir-ho.

4. Si l'escoltisme fos com jo el penso, certament aconsellaria als meus fills d'integrar-s'hi. Però no ho sé. Jo crec que, personalment, vaig viure un escoltisme real.

Crec que, de totes maneres, vigilaria molt els caps que hi haguessin. El problema i la dificultat aquí és que els caps no són pas uns professionals. Aleshores, si hi ha una estructura massa rígida, ofega els caps. Cal sempre trobar el terme mig entre una estructura mínima necessària i l'existència d'uns caps que es desenvolupin amb un mínim d'espontaneïtat.

5. No puc judicar de l'escoltisme actual, perquè el desconec a fons.

D'edat 31 anys, actualment ajuda a la gestoria del seu marit i és assistent social d'un grup de joves d'un centre social de Sant Terrassa. El seu marit havia pertenescut també a l'escoltisme, tenen actualment tres fills.

Va pertànyer a l'escoltisme des de noia guia fins el clan i l'investiment. Posteriorment, inclús després de casada, ha fet serveis. Tot plegat ocupa des de l'any 1955 al 1968. Ha estat major d'esplet, cap de clan i cap d'agrupament.

.....

1. El sistema econòmic capitalista és completament negatiu. Es tracta essencialment d'una classe social que explota l'altra i, ademés, s'aprofita de l'esforç i el treball dels altres. Malgrat, tot, tots juguem el gran joc del capitalisme.
 2. A mi personalment, m'agradaria un socialisme. Ara bé, depèn de com s'enfoqui aquest. Crec que el socialisme, si és nèt, és el sistema polític més just.
 3. Crec que l'essencial de l'ensenyança és que manquen inversions. No hi ha preparació per part de la gent, dels professors. Sembla que només ho fan com una sortida professional. El sistema d'ensenyament més clar, és el privat. De totes maneres, no és pas l'ideal, perquè crec que hauria d'ésser tot estatal.
 4. Estic d'assistent social en un grup de jovent d'un centre social de classe mitja.
 5. És un treball verdaderament efectiu. S'ha de donar forçosament un canvi social (el socialisme). Jo els ajudo a pensar i raonar. Crec que el camí que cal fer és el de l'educació de la gent jove. Crear consciència i opció de classe i preparar-los per a la lluita.
 6. Cal respectar les diverses vocacions possibles. Veig d'altres sortides que no són precisament les escollides per mi. I la veritat és que, demoment, em sento una mica desplaçada: visc massa bé per a què aquesta gent em vegi com un d'ells.
 7. No sóc massa optimiste. Depèn molt dels moments i de les circumstàncies. Primer, veig que ens manca coneixement teòric: llegir i informar-nos del que passa. Després, veig que el moviment obrer és difícil i s'avança poc. Per altra banda, el capitalisme està podrit: no són massa raons a l'esperança, ni a l'optimisme.
 8. Per a judicar el problema català, em moc certament en un contexte o cercle molt tencat. En el barri, no s'hi dona cap importància perquè l'atenció ve captada per d'altres problemes. A les escoles, s'hi dona moltíssima importància. Estic veient els dos extrems.
-
1. Actualment sóc creient. D'aquí a un any, no ho sé. Ni ho veig massa i també em fa por de perdre-ho. Dintre el barri veig una problemàtica de gent increient i que, per altra banda, és molt bona.
 2. Fins ara teníem el nostre equip de reflexió. Fa una setmana, hi vaig deixar. De totes maneres, ens plantegem d'entrar en un altre equip.
 3. No sóc optimiste: aquí hi ha declaradament tres línies: ultra esquerra, centre i ultra dreta. Això és causa de molta angoixa. Ens sentim també personalment molt lluny de la jerarquia. De totes maneres, l'he deixat una mica a de banda aquesta qüestió.
-
1. El més important: actuar d'acord amb el que penso i donar molta importància a la paraula donada.
 2. Acuso a l'escoltisme d'ésser una mica tencat. Crèiem molt que ho fèiem bé i que estàvem per sobre dels altres. Això comportava un tencament a d'altres grups.
 3. Crec que són més aviat una veu discordant. Jo constato que la gent que havia pertenescut a l'escoltisme, no és creient. Sé que això educativament ens va fallar.
-
4. No sé si els hi aconsellaria. Miraria molt el cas. Certament, no ho feria pas amb els ulls tencats.
 5. No conec l'escoltisme actual. He perdut completament el fil.

D'edat 32 anys, comerciant de mobles, casat amb una noia que havia pertenescut a l'escoltisme, amb dos fills.

Va estar a l'escoltisme des de minyó fins el clan, els anys 1955 al 1963.

Va ésser cap de clan i guia investit.

.....

1. Estic d'acord amb Schumpeter: el capitalisme és una etapa evolutiva. Vindrà certament un socialisme. De totes maneres, crec que la situació social personal marca moltíssim el judici que s'en pugui fer. Segur que el pas d'una etapa a l'altre es farà amb molts sacrificis. El drama humà estic segur que sempre continuarà. Hi ha eines que es fan antiquades i el capitalisme ja ha passat a la història.
 2. No veig la monarquia. El millor fora una democràcia amb la forma de república amb estats federals. Això dona més possibilitats d'opinió.
 3. L'ensenyança, tota, acabarà essent pública. Es va cap aquí. La suplència actual que han fet l'Església i l'escola privada, hauria de continuar amb els mateixos drets que els altres.
L'ensenyança privada no em fa goig, perquè és molt classista i crec que això és una dificultat.
 4. Ajudo a les barriades per a fer alguna cosa per la canalla: colònies d'estiu...
 5. Crec que no em puc quedar tencat a casa. Si fos polític o religiós, certament no m'hi ficaria. Jo intento fer un bé humà i prou.
 6. Reconec el bé que fa la clandestinitat; però no m'hi ficaria. Crec que el col·laboracionisme també realitza el seu paper; però tampoc és per a mi. I l'Opus, en concret, és massa totalitari.
 7. Sóc optimiste, perquè crec que la vida és molt fecunda. Et trobes amb persones i situacions que, quan manys ho esperes, treballen molt i bé.
Hi ha moltes raons al pessimisme; però cal veure el rigor amb què es treballa.
 8. El català, segons on vius, és certament encara la llengua del poble. Crec que el fet d'ésser fred cà el problema i de no erigir-lo en absolut, fa que es doni una integració més natural. Amb això tampoc sóc pessimiste.
-
1. Sóc creient. El fet de l'existència de l'infinít, ens lliga estretament a l'ateu: tots hi creiem en l'infinít. L'infinít té la doble vertent de què és una creença i és una incògnita. Es la lluita interior constant entre la certesa i el dubte.
 2. Hi vaig ésser-hi en un equip de reflexió. Es va disoldre. En aquests moments, no.
 3. Jo no tinc capacitat per la temàtica. Llegeixo les tensions. No tinc opinió personal. En quedo deliberadament al marge. No vull perdre el temps i vull ésser constructiu. Jo cerco el testimoniatge i la salvació. Considero que no tinc capacitat per a res més.
-
1. L'escoltisme m'ha ajudat a ferme reflexionar bastant. L'esperit d'esforç també és molt positiu: actitud de servei constant. L'austeritat que s'ens va inculcar, també repercuteix en la teva vida. A més, m'ha donat l'experiència i l'entrenament per a un diàleg entre gent diferent.
 2. Crec que, com a moviment, està mal concebut. Es un cercle tencat. Crec que és millor integrar el nano a la mateixa vida. S'hauria de mirar que no hi hagi un trencament quan deixes l'escoltisme.
 3. Sembla que la gent del meu temps no pensen igual. De totes maneres, hi ha de tot. Amb algunes coses religioses, hi ha gent més innovadora que jo.
 4. No ficaria els meus fills a l'escoltisme. Hauria d'ésser enfocat d'una altra manera.
 5. No el conec l'escoltisme actual per a judicar-lo.

D'edat 38 anys, professionalment és mestre, malgrat que actualment treballi d'administratiu, casat amb una noia que havia pertenescut a l'escultisme, té actualment set fills. Va entrar directament al clan dels anys 1957 al 1961. Ha estat cap de clan i cap de novells de sector.

.....

1. El sistema econòmic capitalista no és vàlid, malgrat que hi juguem el que podem.
2. Jo no crec en els governs, és a dir, en la concepció teòrica del poder i de l'Estat. (En pregunto si es tracta d'un anarquista).
3. Mentre les directrius de l'ensenyament siguin de l'Estat i l'Estat no sigui considerat de justícia, no es pot considerar que l'ensenyament pugui anar bé de cap manera. L'ensenyament ve dirigit directament per l'ensenyança oficial i indirectament per l'ensenyança privada. Les diferències qualitatives entre els sectors d'ensenyament són d'ordre econòmic i en quant a l'eficiència. La veritat és que l'ensenyament privat està passant una veritable evolució des de l'any 50. Uns reals intents de canvi.
4. No.
- 5.
6. "Prefeccionar l'anar fent". Crec que la solució seria la revolució armada; però resta una opció completament hipotètica.
7. No sóc optimista, de cap manera. Penso que les estructures econòmiques i polítiques són massa fixades. Per part de l'oposició, o és econòmicament forta i aleshores res de res o està excessivament treballada ideològicament que constitueix també un problema.
8. Crec que el problema del català no és tant un problema de classe social, com un problema d'ésser català.
-
1. No sóc creient ni ho he estat mai. Vaig fer un intent de viure comunitàriament quan em vaig apuntar en els minyons.
- 2.
3. No m'importa massa. De totes maneres, m'agrada que es barallin.
-
1. Vaig entrar gran i no vaig fer pas una etapa educativa. De totes maneres, vaig rebre'n una gran serenor d'esperit i una confiança gran en l'amistat.
2. Acuso a l'escultisme una manca de responsabilitat social; encara que no cívica.
3. Sóc bastant discordant amb la gent del meu temps. Crec que encara són al mateix lloc.
4. Els meus fills no ho volen ésser. M'agradaria; però. No hi tinc res a favor ni res en contra.
5. No el conec l'escultisme actual.

D'edat 34 anys, és viatjant, casat amb una noia que també va pertànyer a l'escoltisme, té actualment dues nenes i ha perdut tres criatures. Ha estat a l'escoltisme des de minyó fins el clan. Després va fer algun temps serveis. Tot plegat des de l'any 1951 al 1965. Ha estat cap de patrulla, de secció, de colla i de SOLC.

.....

1. El sistema capitalista està depassat. Crec que havia estat bo; però l'evolució dels temps imposen un canvi de sistema econòmic.
Penso que el capitalisme va lograr trencar amb el feudalisme. Ara ja ha fet la seva funció. L'ideal tampoc està ni en el comunisme ni en el socialisme.
En teoria tots els sistemes són bons, el que veritablement ho corromp és l'home. Els sistemes, com a tals, amb la seva filosofia latent, són certament bons.
 2. Considero que, abans de parlar una Europa unida, cal pensar en una Catalunya lliure. Dintre d'Espanya ha d'ésser dintre un Estat federal.
 3. L'ensenyança pública és veritablement dolenta. La privada és bona; però caríssima. De totes maneres és el bon ensenyament. L'ensenyança d'Església n'estem molt esquamats. Està reclosa i tancada en unes estructures religioses.
 4. En aquest moment, no porto cap activitat fora de la feina.
 5. Crec que les circumstàncies familiars no m'ho permeten.
 6. Com ha d'ésser el treball pel país? Hi va haver-hi un temps que vaig arribar a creure en el país. De totes maneres, és molt reduït. El poble no se sent el país.
Personalment, crec que has d'ésser present allà on ets i apretar tot el que es pugui. Aprofitar tot el que sigui aprofitable.
La perillositat de la clandestinitat és que et manen on moltes vegades no voldries anar.
 7. Són optimiste. Hem d'assimilar molta gent que ha vingut; però és una tasca difícil. En González és més català que en Puigrodona; això fa que a vegades sembla que el treball real s'hauria de portar més de portes a dintre que no d'altra manera.
 8. Crec que el català està en mans d'una minoria. Es trist; però el català s'ha vingut al capital.
-
1. Sóc creient. L'escoltisme m'ha ajudat molt en aquest sentit.
 2. Pertencim a una parròquia on ens hi trobem molt bé.
 3. Ni els de dalt ni els de baix saben on van. Crec que es despista tothom. A vegades, surten seglars que ho arreglarien tot.
Això és una constant general al nostre país: anem del tot al no res. Sempre.
-
1. M'ha donat una cosa molt important: la vida al camp amb la duresa. Fèiem sovint bivac.
 2. L'escoltisme té una cosa que segons com es miri és positiu i segons com es miri és negatiu: t'absorbia massa, no et deixava fer res més.
 3. Crec que són una mica discordant amb la gent del meu temps. El que passa és que tots ara són amos. Això ha estat per causa de les circumstàncies; però aquella classe mitja ha passat a ésser una classe dirigent i són notablement conservadors.
 4. D'integrar els nous fills a l'escoltisme, m'ho rumiaria molt per la qüestió dels caps. Crec que abans passàvem unes etapes i actualment jo observo molta xafarranxa. I crec que la part dirigent navega manifestament.
 5. No em veig amb cor de fer un judici sobre l'escoltisme. En general, però, dona la impressió d'un escoltisme de "saloon". No és educatiu, no interessant. Aleshores, era molt centralitzat a Barcelona i encobria moltes coses que, sota la capa d'escoltisme, quedaven tapades i que no s'haguessin pogut realitzar sense ell. Hi havia certes corrents ideològiques que, sense ell, no haguessin subsistit.
A l'escoltisme actual li manca la duresa que hi havia al nostre temps.

D'edat 30 anys, de professió impresor, d'estat civil casat, la seva dona no havia pertenescut a l'escoltisme; però hi va col.laborar essent nòvios al llençament de grups de rangers a barris on calien parelles per a aquesta tasca. No és la vida ha estat impresor, sinó que va exercir abans tres professions: administratiu, venedor i adjunt de gerència.

Té tres filles.

Va practicar l'escoltisme des de l'any 1951 al 1968 havent passat totes les etapes: des de llobató a guia investit. Va ésser cap de secció i de novells i fou darrerament secretari de la branca minyons.

.....

1. El sistema capitaliste només protegeix el que està a dalt. Difícilment un treballador pot alimentar la pretensió d'una ascensió professional o d'una promoció que suposi una veritable promoció social.
Una altra crítica que es pot fer al sistema és que deixa una part molt im portant de relació humana. Les classes socials marquen unes diferències en el grups humans que suposen una verdadera dificultat a aquesta relació. En canvi, el sistema té l'aventatge que imposa la llei de la oferta i la demanda racionalitzada. Això estalvia molts problemes econòmics.
El petit taller és un terme mig entre la gran empresa capitalista i l'artesanat. Sembla que aquí la crítica a la manca de relacions humanes dintre el sistema, no sigui tan certa.
2. El sistema de govern ideal sembla ésser la democràcia i, a Espanya, m'inclino per la república federal.
El sistema democràtic és el que més respecta la persona pel sistema d'el.leccions i la república federal és l'única solució, donat que sembla que la proposta de Catalunya sola sigui totalment utòpica.
3. L'ensenyança ha sofert un fort retrocés amb les exigències de la Nova Llei d'educació. Aquesta representa realment un galimaties. Per dues raons: perquè és massa selectiva i excessivament dirigida. De fet, de tot plegat, sortirà el que ells vulguin i, a més, marcarà més l'abisme entre les classes socials a partir de l'educació.
L'ensenyança pública està enormement desfasada per causa del seu sistema i pel fet que el que només compte és ficar-hi gent.
L'ensenyança privada és l'única que pot fer alguna cosa per mitjà del doble mecanisme de la pedagogia activa i de les cooperatives de pares.
L'ensenyança de l'Església s'hauria de treure molta carcassa. Sebla ésser un modus vivandi per a ells. Malgrat tot, s'hauria de distingir entre els col.legis exclussivament portats per religiosos i els que, de fet, ja estan en mans d'edmcadors, malgrat que siguin col.legis externament de religiosos.
4. Quan era estudiant, vaig tenir responsabilitats veritablement polítiques. Vaig ésser delegat en el sindicat democràtic i dirigent de la cooperativa estudiantil que, malgrat ésser idea originària del partit, era dominada per gent que no formava part del partit comunista. De fet, la cooperativa va ésser guillotnada a última hora.
Es pot dir que, des que vaig deixar la Universitat, vaig deixar caure també les responsabilitats polítiques.
Actualment, formo part del Consell Parroquial de la meva parròquia, del Consell d'Escola que som en nombre de quatre i sóc president d'una comunitat de 158 vehins.
5. Quan analitzo la meva postura, constato que, allà on ets, fatalment t'has d'integrar. En el sindicat, en el reivindicacions, en el barri, a l'escola, etc.
En el que fa referència als grups polítics, a part l'Assemblea de Catalunya i el Partit Socialiste Unificat de Catalunya, mentre no hi hagi programes d'acció, no pots entrar en el joc que fan.
6. Les formes d'acció política al nostres país, només són dues: o la clandestinitat o les plataformes legals que no suposin col.laboracionisme. Crec que es pot fer veritablement un treball partint dels grups que he anomenat més amunt.

7. Més que optimiste, sóc un home esperançat. Constato que cada vegada avança més el català.

El problema és que no veig leaders catalans i els que possiblement ho serien acaben col·laborant excessivament amb el sistema.

8. Crec que fora de Ba ciutat el català és veritablement la llengua del poble; però, a la ciutat, el que veritablement impera és el bilingüisme. Podríem parlar a tothom en català; però acabo parlant castellà per raó de la facilitat.

.....

1. Sóc, certament, creient. L'ésser-ho es cada vegada una lluita més forta. El mateix Magisteri de l'Església ens posa problemes molt greus. Però crec que la fe no la mou el Magisteri, sinó Jesucrist.

2. De moment, només sóc del Consell Parroquial, nosaltres portem l'administració i prenem les decisions generals, per exemple, decidim de l'enfoc general de la litúrgia. Cada un dels del Consell Parroquial portem un equip que ens preocupem d'un aspecte. Personalment porto l'equip d'informació.

3. Dues cares a l'Església, de petit, no els hi havia vist mai. Per a nosaltres l'Església era mossèn Batlle que era una cara molt diferent de l'Església oficial. La resta ni ens en preocupàvem perquè ho desconeixíem. En aquest moment, veig que la cosa religiosa ha d'ésser parroquial i obrerta. El Consell Parroquial ha de decidir sobre el capellà i aquest ha d'ésser un de més.

Em sembla que l'única manera de fer són les comunitats de base i per això tendim a fer-ne una. El problema d'aquestes comunitats de base és trobar capellà i, pels matrimonis joves, el poguer-s'ho coordinar per a assistir-hi tots dos.

Crec que, inclús en les qüestions de fe, la política hi és present. Fatalment, siguis allà on siguis, tota postura és política.

.....

1. De l'educació escolta, el fet de la natura, de la descoberta del món físic, dels fet de treure't de la ciutat, ha estat una pedagogia que et fa veure les coses d'una altra manera, amb una perspectiva nova. Estàs, de fet, menys oprimat i més alliberat.

M'ha donat també l'esperit de servei: en els llocs no hi ets per què sí. Tens un sentit de responsabilitat davant la realitat que trepikes.

2. En el nostre temps vam viure un escoltisme i no hi havia res més. El dilema era: o escoltisme o res.

Crec que una crítica que podria adreçar és que s'em va responsabilitzar de massa petit: m'ho vaig prendre massa seriosament. Es a dir, per a mi l'escoltisme va arribar a ésser pràcticament exclusiu.

3. La gent que va fer escoltisme al meu temps, no pensava pas certament com jo. Sempre em van prendre per un idealiste. Crec que no puc dir que pensessin el mateix ni la colla, ni el grup més ample.

4. Jo només tinc nenes. No hi he cregut mai gaire en l'escoltisme femení. Acabava fent dones desfeminitzades.

5. Actualment, l'escoltisme ha deixat d'ésser l'única cosa. Abans el moviment feia moltes suplències i acabava essent integral.

En aquests moments, l'educació de l'escoltisme és una educació de temps lliure per a formar el caràcter. Crec que en això ocupa veritablement el seu lloc. L'escoltisme, ara, és igual que qualsevol del països europeus.

36 anys, de professió arquitecte, casat, l'esposa no havia pertenescut a l'escoltisme, amb 4 fills, va formar part del moviment del 1949 al 1953 i les etapes que va seguir són des de minyó fins el clan. Només fou cap de colla en el clan.

.....

1. De sistemes econòmics, no n'hi ha cap de bo. Per una banda, el capitalisme sembla que, accentuant la individualitat, permet de fer coses; però té molts defectes. Per altra banda, el socialisme no deixa d'ésser un capitalisme d'Estat. Respecte més la persona? No ho sé.
Dico això després d'haver viatjat molt i d'haver vist moltes coses.
2. El millor sistema de govern és el que vulgui el poble. És el poble que s'ha de governar.
3. Està molt malament. El seu mal neix de què el professorat ha de fer mil coses per a sobreviure. Es necessita un professorat que s'hi pugui dedicar. Que visqui d'això. El senyor que fa l'ensenyança, no hauria d'exercir de res més; malgrat que això comporta també els seus petits inconvenients. L'ensenyança d'Església és només per a la gent de calers. Dóna la impressió que els religiosos ho tenen com a negoci.
L'ensenyança privada també és cara i té l'inconvenient que no està garantida l'ensenyança religiosa.
L'ensenyança pública seria l'ideal perquè és la veritablement socialitzada (això és com la medicina hospitalària). En el moment actual va molt malament i ofereix certs desavantatges en la part religiosa.
4. Jo sóc el director de la coral Blanquerna. Quan estudiava havia cantat a la coral universitària.
5. La raó és perquè tinc la carrera de música i em serveix d'expansió i m'obliga a no reduir-me a mi mateix.
6. Tot sistema de lluita té els seus pros i els seus contres. El que sí queda clar és que, es faci el que es faci, tot s'ha de fer fora del que és oficial.
7. Sempre cal ésser optimiste. Malgrat que no tot el que un vol es realitzi, malgrat que forçosament s'ha de fer.
8. És certament la llengua del poble català. Un dels problemes que tenim és que no tots els nascuts aquí parlen el català i no em refereixo només als que són fills d'immigrants.

.....

1. Sí per dues raons. Això em ve de petit: és la base. Vaig anar al col·legi dels jesuïtes, malgrat que, no pel fet d'haver-hi anat, tothom n'ha rebut la mateixa influència. N'hi ha molts que actuen en reacció.
L'altra raó és que no solament és una inèrcia, sinó que és una veritable convicció.
2. Havia estat integrat. Ara no. Jo havia pertenescut a les congregacions marianes dels jesuïtes i als equips de fe catòlica.
3. Aquesta tensió entre les dues Esglésies, es resol per un manifest confusió. Estàs constantment en el perill de què el que avui és demà no sigui. Produïx una total desorientació.

.....

1. L'educació escolta m'ha donat una base fonamentada en el sentit de responsabilitat i en el sentit de fer-te valdre per tu mateix.
2. Per una banda, sempre l'aconsellaria pels nois. Per altra banda, sempre he vist en l'escoltisme femení un fruit poc feministe, d'autèntics cavallots. Penso que si sap si hauria d'altres camins per a aconseguir una educació veritablement escolta, per les noies.
3. Em penso que la gent del meu temps pensa realment com jo.
4. Als nois, fills meus, sempre els aconsellaria positivament. A les noies, no.
5. Estic completament desconectat de l'escoltisme actual per a poder-lo jutjar.

D'edat 30 anys, és assistent social sense exercici en aquest moment per raons familiars, casada, amb un noi que va pertànyer a l'escoltisme, amb tres filles.

Va estar a l'escoltisme un temps a les afores i un any a la colla de novelles. Després d'un any de inactivitat va estar al clan amb les daines. Tot plegat, és a dir, aquests dos períodes, són 1958-1962 i 1963-1964.

Ha estat cap de daines i cap de novelles.

.....

1. No veig ni possibles valors en el capitalisme. Estic en total desacord. Crec en la igualtat de béns i d'oportunitats. El capitalisme, per la seva banda, fa les grans diferències.

2. Crec en la democràcia socialista, precisament perquè aquest règim pretén la supressió de tantes diferències. Crec que amb un règim així, no ens tindríem tantes quimeres ni odis.

3. Hi ha molts nens sense escola i hi ha molts tipus d'escoles que són deficitàries. El garbuig de les acadèmies acaba complicant sàriament la cosa.

Trobo bé que facin tantes escoles nacionals, perquè crec que en definitiva haurien d'anar-hi tots.

De totes maneres, nosaltres tenim l'experiència d'una escola privada on no es fan diferències i creiem que és l'ideal.

L'experiència de l'ense nyança pública és que fins ara no ha anat massa bé.

Quant a l'Església no han evolucionat. Certament, no hi portaria pas els meus fills.

4. No faig completament res. Em conformo amb el que fa el meu marit i estic al seu costat. Les nostres activitats són d'ordre polític i social.

5. Crec que, quan treballés per alguna cosa, estaria sempre més al dia.

6. Crec que val la pena de fer alguna cosa educativa, dintre una plataforma legal. S'ha de fer el que es pot fer. La olande tinitat em fa verdadera por.

7. Crec que sóc optimiste. Tot plegat, en compte d'empitjorar, millora. I crec moltíssim en la gent que ha de venir.

8. Crec que el català està en mans d'una minoria; però que té certament una base popular.

.....

1. Tinc fe; però en Déu i prou. Res més. De la resta, no entenc res de res.

2. Havíem portenescut a una comunitat i ens ajudàvem. Ho vam deixar.

3. No m'en preocupo de l'Església. Ni ho llegeixo.

.....

1. He après de l'escoltisme el surtir de mi mateixa i confiar més amb mi mateixa.

2. No ~~paraboguocococococ~~ tinc cap crítica a fer.

3. Crec que tots els de la meua colla pensem igual, més o menys.

4. No sé si integraria els meus fills a l'escoltisme. Si ells volen sí; però res d'absolut.

5. L'escoltisme no dona a la gent el que necessita. Penso que l'escoltisme ha de cercar altres camins. No sé quins poden ésser aquests camins.

Penso que avui dia els pares surten molt a fora i inclús dormen fora. Si això ho poden fer amb la família, no tenen que anar a cercar res a l'escoltisme.

D'edat 27 anys, de professió les labors de casa seva, casada amb un home que havia pertenescut a l'escoltisme, amb tres filles.

A l'escoltisme va entrar directament a la MDE i va fer-hi uns cursets i uns serveis al Casal de Montserrat. De l'any 1962 al 1966.

Va ésser akela i Paloo.

.....

1. Jo veig una cosa; a nivell humà sense quartos no es fa res.

El capitalisme, en si mateix, no l'accepto. Però si estàs al ball has de ballar. I la alternativa és la següent: o fas quartos o et queden lletres per pagar.

2. No sé quin govern és l'ideal. No estic d'acord amb l'actual. Tampoc estic d'acord amb els extrems.

3. Si vols que aprenguin els fills, has de pagar. El trist és que el govern fa molt poc.

[De totes maneres, amb el meu marit pensem que quan hagin passat els 14 anys aniran certament a l'Institut].

Això que facin pagar entrades a les escoles és escandalós.

La privada és ideal, de fet. La d'Església, res, al pot. Crec que l'ensenyança religiosa s'ha de fer fora de l'escola.

4. No estic integrada en res.

5.

6. Penso que s'han d'organitzar plataformes legals per a arribar a fer alguna cosa.

7. Sóc pessimista. No hi ha probabilitats de què el tinglado canviï.

8. Com a llengua, no en sabem prou. Les escoles, actualment, van millor quan al català.

El problema escolar és massa greu. Crec, en definitiva, que el català certament va calant; però no hi ha medis per a arribar més lluny.

.....

1. Sóc creient; però no practicant. No veig clares moltes coses.

2. No. Ho vam començar; però ara no.

3. Són molt fotudes les formes antigues de l'Església. Hi ha molta por de trencaments en aquest capítol. Crec que és normal que molta gent plegui; però ha d'ésser molt fotut el paper del capellà quan plega.

Hi ha en tot això un despiste general. Penso a vegades si n'hem fet un gra massa de prescindir de moltes coses de la religió. L'Església en definitiva, ha quedat recluida a un famós tinglado, a una Festa Major imponent.

.....

1. L'escoltisme em va ajudar molt. Jo era una nena tonta que anava de festeta en festeta i em va obrir completament a un altre món.

2. Crec que era massa absorbent; de fet, perdíem tots els diumenges. S'em va donar una responsabilitat absoluta i excessiva del fet que segurament no estava prou preparada. En aquest sentit em va arribar a cremar.

3. Estic desconectada de la gent del meu temps. De totes maneres, l'escoltisme ha passat veritablement a la història.

4. Pel sol fet de fer muntanya, integraria els meus fills a l'escoltisme. Encara que trobo que les daines eren molt fabes. Però almenys els ensenyaven a ésser lleials. Hi ha moltes activitats que actualment ja les fan a l'escola. I un defecte greu és que de les noies en feia veritables cavallots. Jo tenia la impressió de fer de oanguro o de minyona de la mainada que s'em confiava.

5. No en puc dir res, perquè desconec l'escoltisme actual.

D'edat 28 anys, professionalment dibuixant i havia fet de fotògraf, casada, amb un home que havia pertenescut a l'escoltisme, amb un fill.
Va pertànyer a l'escoltisme des de noia guia, novella, havia fet servei amb els llobatons, va ésser 5 anys akela i va acabar en el FOC. Des de l'any 1954 al 1971.
Va ésser cap de sector, responsable de la branca llobatons.

1. Per una banda el capitalisme incita els homes a un millorament econòmic i per altra banda els hi nega a poc a poc tots els valors espirituals de l'home.
La superació en aquest sistema és tenir diners i aconseguir finalitats que no porten enlloc.
 2. M'és difícil situar-me davant de la qüestió política. No ho veig massa clar. Crec que un règim que pretengui la justícia social, malgrat ésser un bé desitjable, és completament utòpic. El sistema socialista potser és bo; però no donaria cap exemple concret.
 3. No estic massa al corrent de l'ensenyança. Però crec que es comença la casa per la teulada. Hi ha un descoocert general i sobretot els educadors van molt despistats. L'escola privada, malgrat tenir un nivell bastant alt, estan reservades a la gent que té diners. L'escola pública està deixada de la mà de Déu i, de fet, es té més en compte el mestre que els nens.
L'ensenyança d'Església està completament desfasada encara que s'els demani d'estar al dia. Però estan molt lluny d'arribar-hi.
 4. Actualment, no.
 - 5.
 6. No ho sé com ha d'ésser el treball pel país. He passat temps de tot i que he cregut en tot. Estic, en certa manera, desanimada perquè no veig què és el que es pot fer. En de-canto per tenir unes conviccions profundes i ésser fidel, és a dir, la fidelitat a la pròpia consciència.
 7. No sóc gaire optimiste. Per causa de tot plegat. En un moment vaig intentar d'estar informada del que hi havia. I sempre vaig creure en l'escoltisme com un mitjà per a treballar pel país.
 8. Sobre el català, depèn molt de cap on et decantes. Creia que era a l'abast de tothom abans perquè em movia en un camp que es pensava així. Ara t'en adones de què això és pura mentida. Hi ha una minoria que ho viu; però la majoria no.
- *****
1. Sóc creient. La meua fe la veig fonamentada en el mateix home. Crec seriosament que l'home té unes possibilitats i que té una sèt de transcendència.
 2. No estic integrada a cap comunitat de fe.
 3. Crec que les tensions, del tipus que siguin, sempre són bones. Si no hi fossin, estardim morts.
- *****
1. Estic contenta d'haver estat a l'escoltisme. Hi crec: m'ha fet descobrir molts aspectes. Si no hi hagués pertenescut, no m'hagués desvetllat gaire. Em va donar el sentit de la curiositat i de l'interés pel que m'envoltava. Crec que també em va donar el sentit de responsabilitat que m'ha marcat. He fet certament moltes coses que no hagués fet sense la pedagogia escolta.
 2. Hauríem d'estar més oberts a la mateixa gent de l'escoltisme. Cal creure en les perso-nes siguin del color que siguin. Hauria d'ésser que les coses no vinguessin donades per gent que en sap; s'hauria d'escoltar més la gent petita. Crec que, en aquest sen-tit, la gent que ocupa llocs de responsabilitat, juga amb aventatge. Cal rebre de la gent el que dona i tornar-ho a traspasar. És un problema fonamental d'acolliment.
 3. Hi ha de tot en la gent del meu temps.
 4. Integraria els meus fills a l'escoltisme, sobretot si continua essent el que ha d'ésser: que respecti el nen i s'el considera exactament en el lloc que ocupa. Res d'imposicions.
 5. En l'escoltisme jo hi he cregut i hi he esmerçat moltes hores. Tinc por que fem creure a la gent una cosa i en fem una altra. No es pot falsejar. Tinc la impressió que és així. Els que hi ha al davant marquen i imposen. Li manca obertura i cogestió. Si manca això, manca també el testimoni social i la verdadera socialització.

D'edat, 34 anys, de professió és tècnic textil; però actualment està preparant-se per informàtica, casat, amb una noia que va pertànyer a l'escoltisme, amb una nena.

Va entrar a l'escoltisme directament de rover, al clan, va fer servei a la secció de minyons i va ésser especialista de la branca minyons de la comarca de Bages. Darrerament, havia estat animador de l'equip de sector. Tot plegat, durant els anys 1957 al 1971, només amb l'excepció d'un any, que és el del seu casament.

Va ésser cap de minyons, cap de comarca i de sector.

.....

1. El sistema capitalista és funest. Si no es troba una altra via, ja no es pot esperar res. Crec que de cara a la persona, és completament nefast. Sóc totalment partidari d'una socialització a ultrança.

2. L'ideal pel nostre país, és un sistema descentralitzat. Cal arribar a una descentralització dels diversos pobles dintre el marc espanyol. Crec que d'una independència total a una independència amb una certa vinculació amb els altres pobles d'Espanya, hi ha un matis tan important, que m'inclino obertament pel segon.

3. L'ensenyament ha d'ésser un camp prioritari. La Llei d'educació, sobre el paper, està bé. Però s'ha començat la casa per la teulada. Sense les persones adients, no es pot fer una raonable planificació de l'ensenyament.

4. Fins fa poc, em dedicava a l'ensenyament professional; donava classes de teixidor. De fet, estava més interessat per la formació integral dels nois que no pas per la seva formació professional com a tal.

5. Crec que cal donar possibilitats. Es constaten molts nois d'aquesta edat que no arriben a un títol mitjà. Cal fer el que es pugui en aquest camp. La provisionalitat actual, fa que no pugui fer res més en aquest camp.

6. Sóc de l'opinió que tot és possible. Tot el que es pugui fer, val la pena d'aprofitar-ho. Per exemple, vaig participar en la campanya Barenys-Casasas. Es va lograr una gran conscientització de la gent.

7. Crec que tendeixo a ésser optimista. Confio molt en el jovent. Ens cal certament un equilibri entre el obrerisme i el fer país. Crec que no s'exclouen de cap manera les dues tendències. No s'ha d'ésser exclusivista.

8. Sóc optimista. El català avança molt i tinc experiència local en aquest sentit.

.....

1. Sí, sóc creient. Pense que els homes cal que treballin; però que necessiten també una ajuda sobrenatural molt sòlida.

2. A la nostra comarca hi ha la "Xarxa de laics". Jo sóc el pont de comunicació. Intentem un diàleg obert amb els bisbes, perquè creiem que encara és possible.

3. Són les tensions que portaran l'enriquiment. M'entusiasmen. Sense aquestes tensions, hi hauria un real aletargament.

.....

1. He rebut una amistat profunda i incondicional; he lograt viure intensament molts moments i he sentit una satisfacció d'entrega als altres; això no és exclusiu de l'escoltisme, però certament l'escoltisme això ho té.

2. Sovint, ens havíem dedicat massa a les classes benestants. En aquest sentit ens faltava dinamisme.

3. La meua manera de pensar, no és general. Quan la gent es casa, s'acomoda molt fàcilment.

4. Sí, integraria els meus fills a l'escoltisme.

5. Considero positiu el fet de les darreres tensions. D'una part, uns creien que els caps havien d'anar inventant constantment, d'altra part, es creia que s'els hi havia de donar quoloom. Això va portar moltes tensions enormement productives.

D'edat 29 anys, d'ofici impressor, casat amb una noia que va pertànyer a l'escoltisme, té actualment dos fills.

Va estar a l'escoltisme des de minyó fins el clan, de l'any 1952 al 1968.

Ha estat cap de patrulla, cap de secció, cap de ruta i responsable a DDE de Girona.

.....

1. El capitalisme aixafa la persona totalment. No dóna cap valor a la persona. Crec que el capitalisme no ha donat res positiu: això mirant-ho exclusivament des del punt de vista de la persona.

2. Govern ideal, ho pot ésser qualsevol mentre representi veritablement el poble. Crec que el més adient seria una república popular, posant-hi com a projecte una autodeterminació de les regions.

3. Crec que l'educació sempre està amb dependència amb el tipus de societat vigent. (per exemple si interessen tècnics, serà necessari educar tècnics, si interessa una altra cosa, serà necessari acomodar-se a les necessitats. Crec que la línia educativa oficial va per aquí. La ideologia educativa sempre ha consistit en defensar i justificar el sistema.

4. Tinc d'altres responsabilitats que la professional. De tipus cívic, educatiu i polític (no ho concreta).

5. Jo em sento responsable de la construcció del món: per això treballo.

6. L'única possibilitat és la clandestinitat, és a dir, cal estar organitzat sota terra; però el treball cal que surti fora i que pugui ésser vist per la gent. Faria la distinció entre la militància (clandestina) i el fruit del pensament (que ha de sortir a la llum). Crec que també val la pena d'aprofitar els mitjans legals que ofereix el règim.

7. Sóc optimista, des del moment que encara faig alguna cosa.

8. Em sento català, perquè és el meu país; de totes maneres, el problema té unes arrels més profundes: tot està en el funcionament del país, que no consisteix exclusivament en el catalanisme. Tenim una sobrecarga de repressió tan forta, que cal improvisar en cada instant els camins que cal seguir. Crec que l'opció, malgrat tot, està molt més enllà que el catalanisme. Això no treu que sigui partidari de certa autodeterminació.

.....

1. Sóc creient, però no ho veig clar. Jo no ho puc dir tot sol: la fe essencialment és comunitària. Si ho puc dir personalment, és perquè estic marcat per l'educació; però jo no sóc capaç de proclamar la meua col·lectivament, que és l'essencial.

2. No. Vam fer un intent; però actualment no.

3. Aquí i ara l'Església és un partit polític: és defensora de l'ordre establert. Hi ha uns intents d'acostament a la base; però són meres concessions de tipus estructural. No es pot tenir ni confiança ni esperança en aquesta Església.

.....

1. M'ha servit "organitzativament": he après a fer reunions, a dialogar i a tenir una certa disciplina en les meves activitats. M'ha projectat en definitiva cap a fora.

2. L'escoltisme ens ha abstret. Nosaltres no érem nats que fèiem escoltisme, sinó escoltes que érem nois. Erem escoltes que fèiem una vida; però el nostre centre era l'escoltisme. L'acaparament que es realitzava, acaba essent un contravalor. Crec que en general, s'acaba fent una crítica profunda de l'escoltisme, perquè l'escoltisme ens desarrelava. Crec que no es tracta de fer activitats al marge de la vida.

3. Sóc completament discordant amb la gent del meu temps. La gent es casa i vol fotre peles; però el problema no és d'ara sinó anterior a tot això. La gent és crítica a nivell de teoria; però si rasques, res de res.

4. Integraria els meus fills a l'escoltisme; però no pas alegrement. No voldria veure.

5. Tot continua igual. Molt poc, molt folk, molt adaptat al jove d'ara; però tot roman igual. Hi ha el perill enorme, com amb l'Església, de convertir-lo en partit. Mentre aquest punt de l'absolutisme o de la subsidiaritat de l'escoltisme no sigui clar, no hi crec rodonament amb el moviment.

D'edat 19 anys, estudiant de magisteri, soltera.

Va estar a l'escoltisme des de daina a noia guia i cap de daines. Els anys 1961-1970.

Va ésser cap d'esplet i aksela.

.....

1. Crec que el capitalisme, para dir-ho en una paraula, va en contra dels drets de l'home.

2. No hi ha cap règim satisfactiu. Tots tenen pegues. Això no ho veig.

3. Tècnicament, es parla molt. Pràcticament, és totut.

Si es tenia l'ensenyança privada, cal veure com acaba tot això.

L'ensenyança pública, malgrat tot, té un avantatge sobre les altres: és més lliure i dona una educació més oberta.

4. No estic integrada en res.

5.

6. Crec que el millor és la col.laboració en la forma que es pugui.

7. En un futur més o menys llunyà, sóc veritablement optimista.

8. Hi ha el català que fa fi i el català que ho és veritablement. Crec que això és important.

L'ésser català, no és solament la llengua, sinó tota la vida.

Ara bé, el catalanisme cultural i intel.lectual, 'es francament una minoria.

.....

1. Sí, sóc creient, en Déu. Ho el Déu que presenten; estic francament en un moment de crisi.

2. No estic en res.

3. Tota la vida hi he estat dintre l'Església. Personalment, m'agradaria conèixer d'altres coses. Crec que hi ha moltes coses poc clares.

.....

1. Vaig aprendre la relació amb la gent, l'obertura i el diàleg.

2. L'escoltisme és per a una minoria: és per a una societat molt alta.

3. Crec que és molt relatiu: depèn de la persona i del profit que n'has volgut treure de l'escoltisme. Depèn també del caràcter de cadascú. Hi ha de tot.

4. En principi, sí; però cegament, no ho feria pas.

5. Crec que actualment es puja gent; però no per a formar caps. Generalment el problema és que la gent, com que estudia, s'en van i abandona l'escoltisme totalment a l'atzar.

D'edat 37 anys, comerciant de rellotgeria, casat, amb una noia que no va pertànyer a l'escoltisme, amb un nen.

Va estar a l'escoltisme des de minyó fins el clan, els 1946 al 1959.

Va ésser cap de secció.

1. El capitalisme no és el meu ideal. De totes maneres, fatalment jugo el joc. N'agradaria més, certament, un socialisme. De totes maneres, estic tan en contra del capitalisme com del socialisme. Potser encara més del primer.

2. Penso amb una república. Però tampoc la veig oportuna. Mancaria una preparació de la gent. S'haurien de passar unes etapes: la monarquia de Joan Carlos potser? No ho sé.

3. Veig malament l'ensenyament i crec que és una de les coses que més s'han deixat de banda. La Nova Llei els que hi entenen diuen que és un projecte desfachat, és a dir, lluny de les possibilitats econòmiques del país. De fet, estem tan retrassats com Grècia i Portugal. Estem inclús pitjor que en d'altres matèries.

Les escoles tampoc van alhora: no s'ensenyava civisme, ni amor a la natura...

Tampoc crec que hagin d'ésser les ordres religioses que han de determinar l'ensenyança religiosa: els pares també han de decidir sobre el particular.

4. Participo econòmicament amb l'Omnium Cultural.

5. No és pas el meu ideal; però bé haig de fer alguna cosa. Hi sóc perquè sóc català.

6. Penso que el país es comença a fer per l'individu. Primer: cal fer homes; després: seran el que siguin. L'important és la formació. A partir d'aquí, es pot esperar tot.

El que veig és que cadascú té el món que es fabrica. Si aquest món és honest i format, les coses seran així. En el fons, si estem com estem, és perquè ens he marxiat.

7. Sempre ho he estat d'optimista. Es per naturalesa? Malgrat tot, crec que no hi ha massa raons per a ésser optimista.

8. Crec que el català ficara té una base. Per quan temps? No ho sé.

Existeix una minoria intel·lectual; però també crec que no és pas la qui salvarà el país. Cal que el català tingui una base popular. I treballar de ferm per això. Sense base popular, el català no seria res de res.

1. Sí; però no practico. Crec que ho sento en el subconscient i em dona un sentit a la vida.

2. Sempre n'he fugit.

3. Em sento desarrelat de la part humana de l'Església. Jo estic per la renovació. Tota la resta, és una guerra entre capellans.

1. M'ha donat una gran força de voluntat. Enduriment. Disciplina i tenacitat; una certa tranquil·litat per a caminar pel món. Valdre'm per a mi mateix.

2. No puc ni en sé fer-ne cap.

3. Tindria curiositat de saber-ho. Hi ha gent que, contràriament a mi, s'ho ha pres amb gran afició.

4. En principi, res en contra a la integració dels meus fills. Hauria de conèixer l'escoltisme actual. Ad més, en el futur, no sé on aniran els passos de l'escoltisme.

5. He sentit veus de què és diferent i de què no hi ha el mateix esperit; però no en sé res directament.

D'edat 27 anys, industrial d'unes destileries, casat, amb una noia que va pertànyer a l'escoltisme. No tenen fills.

Va començar a l'escoltisme essent cap de secció. Del 1963 al 1968.

.....

1. És el sistema econòmic més imposat; però essent del profit d'uns quants, és també en detriment per a molts. De totes maneres, fa progressar el país.

Crec que en l'alternativa entre capitalisme i socialisme, cal pensar en un terme mig.

2. Sóc partidari d'un sistema europeu, en particular l'anglès. Es a dir, una democràcia i una autèntica llibertat, amb expressió lliure pel canal dels partits polítics.

3. L'ensenyança és una autèntic problema. Crec que no està resolt per motius polítics i penso, per altra banda, que és bàsic que l'ensenyança marxi. El desig principal és que hauria d'ésser de l'Estat.

4. Em dedico a l'organització de les colònies d'estiu. A part que, per interès personal, segueixo de prop la marxa de l'esquerra del país i de l'Església. Però aquí no estic ficat en res.

5. Jo de les colònies d'estiu crec que s'ha de fer i que m'agrada. Aquest interès per l'educació em prové certament de l'escoltisme.

6. Crec que tot és vàlid. Per una banda, cal una commoció forta que només pot provenir de la clandestinitat; però també és necessari un col.laboracionisme que sigui ben entès. Crec que hi ha armes que cal treballar, malgrat només ho puguin fer persones concretes i honrades.

7. El pessimisme no condueix a res. Sóc un optimiste moderat.

8. Crec que el català té certament una base popular. Està evidentment mogut per intel.lectuals. La immigració suposa un gran esforç d'integració. Però hi ha dos tipus d'immigrat: el que no sap parlar català perquè no en sap més i el que no sap parlar català perquè té moltes agalles i no li dona la gana.

.....

1. Sóc creient per varis factors: per educació, per vida i per consciència.

2. Estem treballant per a fer en aquests moments el que s'en diu una comunitat de base.

3. Crec que en l'Església han de canviar radicalment les coses. L'Església mateixa cal que canviï. La línia de la postconciliar és bona; però va deixant d'ésser-ho en la mesura en què no es segueix amb fidelitat. L'Església oficial espanyola ha fet molt mal. En aquest sentit, fins i tot passa a ésser una línia política.

Pel militant compromès, l'ambigüetat de l'Església oficial li ha creat verdaderes escissions interiors: se li crea un abisme entre l'Església oficial i el seu compromís.

No li queda més alternativa que deixar l'Església.

.....

1. Poc o molt crec que l'escoltisme va fer un bé. Un fet: tota la gent que hi era, més tard s'han ocupat d'altres coses.

2. Hi criticaria un excessiu esperit militar.

3. Pensem bastant igual, perquè ademés ens lliga una amistat.

4. No ho sé, ni m'ho he plantejat mai.

5. No estic d'acord amb l'escoltisme que es fa. Són les persones que van al davant que fan l'escoltisme, és a dir, és un problema de caps. Dona la impressió que manca formació escolta i formació en general. La gent certament no està tan preparada com abans. No sé si em faig vell o si és un fruit d'una evolució necessària.

D'edat 38 anys, té una indústria pròpia de "lavanderia", havia estat abans dependenta de comerç, és soltera.

Va entrar a l'escoltisme com a cap d'agrupament. De l'any 1968 al 1970.

.....

1. Jo no he fet una etapa educativa a l'escoltisme. Tot el que diré no sé ni crec que ho degui a l'escoltisme. Jo vaig donar més que rebre.

Creo que tots els sistemes econòmics són bons i n'hi ha cap de perfecte.

2. El règim polític democràtic és certament el millor; però no estem pas preparats. Creo que és un règim que permet legalment l'intercanvi d'idees.

3. Parlant de l'ensenyament, crec que ha canviat molt darrerament. El plan modern i actual de la nova llei és bo; però no té base; s'escapa una mica de les mans.

Els religiosos fan un veritable esforç per a posar-se al dia i certament hi són al dia. Creo que el seu ensenyament és el més segur per a la formació íntegra. L'educació religiosa per un noi o una noia és essencial; el manté a ratlla tant en el camp religiós com el moral.

4. Formo part de l'Assemblea Local de la Creu Roja. I també estic dintre l'Esbart Densaíre.

5. Sento que és una obligació personal de treballar. Per una banda, hom té un coneixement més aproximat del món actual i, per altra banda, formem part d'una col·lectivitat.

6. Primer de tot, cal tenir una idea, una postura personal davant la vida.

Segonament, cal tenir una justícia en les paraules i aportar la idea formada.

7. Sóc optimista perquè veig que el món evoluciona. La persona, presa en abstracte, és una cosa i considerada en el temps i l'espai n'és una altra. Creo molt en l'ànima actual de la joventut.

8. Creo que el català té una base popular. L'esperit d'ésser català no es pot tancar així com així. (el nen té unes lletres a les mans i no sap ajuntar-les; té unes possibilitats però no sap realitzar-les - així passa amb el català; l'esperit hi és, malgrat que a vegades no es tradueix fidelment).

.....

1. Si tinc fe només en Déu.

2. No

3. És una autèntica revolució que donarà uns grans fruits. Portarà certament una millora. Creo que s'ha de passar per aquí.

.....

1. En mi no hientra, perquè no vaig passar una etapa educativa.

2. Idem. Creo que la idea central de l'escoltisme és bona; però tot moviment creat en una època ha de tenir unes modificacions. Cal una línia concreta i clara i seguir-la. És important que els dirigents vagin units.

3. S'en fa difícil. Era una agrupació bastant igual; tots érem més o menys de la mateixa edat.

4. Si i tot el que li fes un bé; físicament, culturalment, socialment i educativament.

5. No la puc fer aquesta crítica.

NOTA: aquest interviu no té massa validesa. El to moralitzant i discursiu li lleva certament molta objectivitat. Hom creia trobar-se davant una persona que construïx la seva vida a base de principis abstractes i que tot el seu pensament ve marcat per la seva ideologia.